

P.Z.E. br. 199

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/111

URBROJ: 65-22-08

Zagreb, 9. svibnja 2022.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 6. svibnja 2022. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njenoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/75
URBROJ: 50301-21/06-22-7

Zagreb, 6. svibnja 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

3
PREDSJEDNIK
dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA**

Zagreb, svibanj 2022.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 1.

U Zakonu o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.) članak 2. mijenja se i glasi:

„Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se odredbe Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) (SL L 172, 26. 6. 2019.)

Ovim Zakonom osigurava se provedba Uredbe 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31. 5. 2001.).“.

Članak 2.

U članku 5. iza točke 14. dodaju se nove točke 15. i 16. i točke 17., 18., 19., 20., 21. i 22. koje glase:

„15) „Otvoreni podaci“ su podaci dostupni u otvorenim oblicima koji se mogu za bilo koju namjenu slobodno koristiti, ponovno uporabiti i dijeliti, bez ograničenja ili s minimalnim pravnim, tehničkim ili financijskim ograničenjima;

16) „Standardna dozvola“ je niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim dozvolama dostupnima putem interneta;

17) „Anonimizacija“ je proces izmjene informacije u anonimne informacije koje ne upućuju na fizičke osobe čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podaci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne može utvrditi identitet ispitanika;

18) „Dinamički podaci“ su informacije u digitalnom obliku koje se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove promjenjivosti ili brzog zastarijevanja; podaci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima;

19) „Istraživački podaci“ su informacije u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koje se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata;

20) „Visokovrijedni skupovi podataka“ su informacije čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka;

21) „Razumni povrat ulaganja“ je postotak ukupne naknade, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova;

22) „Treća osoba“ je bilo koja fizička ili pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javne vlasti.“.

Dosadašnja točka 15. postaje točka 23.

Dosadašnja točka 16. koja postaje točka 24. mijenja se i glasi:

„24) »Odgovorna osoba« je čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.“.

Članak 3.

U članku 10.a stavku 2. riječi: „Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske“ zamjenjuje se riječima: „tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva“.

U stavku 3. riječi: „ministar nadležan za poslove uprave“ zamjenjuju se riječima: „čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva“.

Članak 4.

U članku 11. stavku 2. iza riječi: „akta ili drugog dokumenta“ stavlja se zarez i dodaju se riječi: „sastavom radne skupine koja je izradila nacrt, ako je odlukom čelnika tijela radna skupina bila osnovana.“.

Članak 5.

U članku 15. stavku 2. točki 4. riječi: „zakonom kojim“ zamjenjuju se riječima: „propisima kojima“.

Članak 6.

U članku 16. stavku 1. riječ: „vijeća“ zamjenjuje se riječju: „Vijeća“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Informacije o raspolaganju javnim sredstvima koje se odnose na osobno ime ili naziv, iznos i namjenu sredstava, dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa iz stavka 1. ovoga članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.“.

Članak 7.

U članku 23. stavku 1. točki 2. iza riječi: „zahtjeva“ dodaju se riječi: „pri čemu je dužno obavijestiti korisnika na koji način i kojim aktom mu je informacija već dostavljena“,

U točki 3. iza riječi: „objavljena“ dodaju se riječi: „pri čemu je dužno obavijestiti korisnika gdje je informacija dostupna i kako se može do nje doći, odnosno dostaviti mu poveznicu na informaciju objavljenu na internetskoj stranici“.

U stavku 2. riječi: „točkom 2., 3., 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „točkama 2., 3., 4., 5. i 6.“

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Na obavijest iz stavka 2. ovoga članka podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor. Na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju se odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak.“.

Dosadašnji stavci 3., 4. i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 8.

U članku 25. stavku 2. iza riječi: „zahtjevu“ dodaju se riječi: „ili prigovoru“.

U stavku 3. broj: „30“ zamjenjuje se brojem „60“.

U stavku 4. riječi: „stavka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „stavaka 2., 3. i 4.“.

U stavku 6. riječ: „vijeća“ zamjenjuje se riječju: „Vijeća“.

Članak 9.

Iza članka 25. dodaju se naziv i članak 25a. koji glase:

„Obveznost izvršenja rješenja Povjerenika

Članak 25a.

(1) Pravomoćna rješenja Povjerenika kojima se omogućava pristup informacijama i rješenja kojima se tijelu javne vlasti nalaže rješavanje zahtjeva za pristup informacijama su obvezujuća i izvršna.

(2) Izvršenje rješenja iz stavka 1. ovog članka provodi Povjerenik.

(3) Izvršenje rješenja Povjerenik provodi donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti.

(4) Novčana kazna se izvršava obustavom od plaće odgovorne osobe.

Članak 10.

U nazivu iznad članka 27. iza riječi: „informacija“ dodaju se riječi: „i otvoreni podaci“.

Članak 11.

U članku 27. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. i stavak 4. koji glase:

„(2) Tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu odnosno na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu.

(3) Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla, donošenjem politika i akcijskih planova kojima u skladu s načelima integrirane i zadane otvorenosti osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, olakšavanjem uvjeta za prilagodbu, (terminskim) planiranjem rokova objave informacija pojedinih tematskih kategorija i uspostavljanjem portala otvorenih podataka i poticanjem uspostavljanja posebnih portala, kao i povezivanjem portala s portalima na razini Europske unije.

(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost, zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.”.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 5. i 6.

Članak 12.

Naziv iznad članka 28. i članak 28. mijenjaju se i glase:

„Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu

Članak 28.

(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu na Portalu otvorenih podataka, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima.

(2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem tekstu: API) i u obliku masovnog preuzimanja.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.

(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja.

(5) Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka iz stavka 4. ovoga članka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.

(6) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.

(7) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovoga članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“.

Članak 13.

Iza članka 28. dodaju se naziv i članak 28.a koji glase:

„Portali otvorenih podataka

Članak 28.a

(1) Putem Portala otvorenih podataka koji vodi i održava tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva osigurava se popis skupova podataka dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa člankom 28. ovoga Zakona.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih tematskih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta skupova podataka, osobito kada se radi o prioritetnim, visokovrijednim skupovima podataka te o skupovima podataka knjižnica, muzeja i arhiva, istraživačkih podataka kao i portala koje uspostavljaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave samostalno ili zajednički.

(3) Tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva vodi evidenciju portala otvorenih podataka. Tijela javne vlasti dužna su izvijestiti tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva o uspostavi portala iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana.

(4) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata, posebno u svrhu omogućavanja grupiranja podataka na razini Unije.“.

Članak 14.

Naziv iznad članka 29. i članak 29. mijenjaju se i glase:

„Zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika

Članak 29.

(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužni postupati sljedeći subjekti:

1. obrazovne ustanove, znanstveno istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja;

2. trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno i koja:

- obavljaju neku od djelatnosti koje se odnose na područje plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanske usluge, vađenje nafte i plina te istraživanje ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva u skladu sa zakonom kojim se uređuje javna nabava.

- djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br.1191/69 i 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007);

- djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008), ili

- djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) (SL L 364, 12.12.1992).

(3) Smatra se da Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima prevladavajući utjecaj u smislu stavka 2. točke 2. ovoga članka ako, izravno ili neizravno:

1. ima većinu upisanog kapitala društva, ili
2. kontrolira većinu glasova koji se odnose na dionice koje je društvo izdalo, ili
3. može imenovati više od polovine članova nadzornog, upravnog ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova društva.

(4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, tijela javne vlasti ne donose rješenje kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade.

(6) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.

(7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(8) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencije od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.“.

Članak 15.

Naziv iznad članka 30. i članak 30. mijenjaju se i glase:

„Informacije na koje se ne primjenjuje ponovna uporaba

Članak 30.

(1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju se na sljedeće informacije:

- 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,
- 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu,
- 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa,
- 4) logotipe, grbove ili oznake,
- 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija,
- 6) informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke,
- 7) informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke,
- 8) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva,
- 9) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla,
- 10) informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture, kako su definirani zakonom kojim se uređuju kritične infrastrukture,
- 11) informacije u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona:
 - koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom;
 - koje se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi.

(2) Tijela javne vlasti odlučujući po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija.“.

Članak 16.

U članku 31. stavku 3. iza riječi: „nekomercijalnu uporabu“ dodaju se riječi: „uključujući prekograničnu ponovnu uporabu“.

Članak 17.

Članak 32. mijenja se i glasi:

„Članak 32.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija.

(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, osim u dijelu koji se odnosi na anonimizaciju osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, koji se utvrđuju uredbom Vlade Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sljedeća tijela javne vlasti mogu korisniku naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija uz troškove iz stavka 2. ovoga članka:

1) knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi,

2) trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona,

3) ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda.

(4) U slučajevima iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane, anonimizacije osobnih podataka, mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

(7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima.

(8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

(9) Povjerenik za informiranje na svojim internetskim stranicama objavljuje popis tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 3. ovoga članka, na temelju dostavljenih podataka od tijela javne vlasti.“.

Članak 18.

U članku 33. stavku 1. iza riječi: „naplatiti trošak“ dodaju se riječi: „ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka“.

U stavku 2. iza riječi: “otpis,“ dodaju se riječi: „anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija,“ .

Članak 19.

U članku 34. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ugovore i odluke o isključivim pravima, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najkasnije dva mjeseca prije njihova stupanja na snagu. Konačni uvjeti takvih ugovora i odluka moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 6. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5“.

Iza dosadašnjeg stavka 5. koji je postao stavak 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najmanje dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 8. i 9.

Članak 20.

U članku 35. stavku 3. podstavku 8. riječi: „kad ocijeni da je to potrebno“ zamjenjuju se riječima: „kad Hrvatski sabor to od njega zatraži“.

Iza podstavka 8. dodaje se novi podstavak 9. koji glasi:
„-provodi izvršenje rješenja Povjerenika;“.

Dosadašnji podstavak 9. briše se.

Dosadašnji podstavci 10. i 11. postaju podstavci 9. i 10.

Članak 21.

Iza članka 38. dodaje se članak 38.a koji glasi:

„Članak 38.a

Povjerenik za informiranje po stupanju na dužnost odlukom određuje osobu iz reda službenika koji upravljaju ustrojstvenim jedinicama u Uredu Povjerenika, koja će privremeno upravljati Uredom povjerenika i obavljati poslove Povjerenika u sljedećim slučajevima:

- ako je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci;
- nakon isteka mandata Povjerenika ili prestanka dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran do izbora novog Povjerenika, a najduže do 6 mjeseci.“.

Članak 22.

U članku 61. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 1. i 2.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

Ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.

Članak 24.

Vlada Republike Hrvatske će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti Uredbu o troškovima ponovne uporabe informacija („Narodne novine“, broj 87/18.) s odredbama ovoga Zakona.

Čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva donijeti će Pravilnik iz članka 10.a koji je izmijenjen člankom 3. ovoga Zakona, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Povjerenik za informiranje će u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona objaviti popis iz članka 32. koji je izmijenjen člankom 17. ovoga Zakona.

Povjerenik za informiranje će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, odrediti osobu iz članka 38a. koji je dodan člankom 21. ovoga Zakona.

Članak 25.

Danom stupanja na snagu Pravilnika iz članka 10.a ovoga Zakona, prestaje važiti Pravilnik o Središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 124/15.).

Članak 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Sloboda informiranja, a time i pravo na dostupnost informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti jedno je od temeljnih ljudskih prava, koje osim Ustava Republike Hrvatske propisuju i Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, Konvencija o pristupu informacijama, te međunarodni ugovori.

Zakonom o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, br. 25/13. i 85/15.) uređuje se pravo na pristup informacijama i ponovna uporaba informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspeksijski nadzor nad provedbom Zakona.

U Zakon o pravu na pristup informacijama ugrađene su odredbe Direktive 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora i Direktive 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora, kojima je osigurana transparentnost i slobodan pristup informacijama tijela javne vlasti.

Navedenom Direktivom iz 2003. godine i izmjenama iz 2013. godine utvrđen je skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanje ponovne uporabe postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica, među ostalim izvršnih, zakonodavnih i pravosudnih tijela. Od donošenja prvog skupa pravila o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora količina podataka u svijetu, uključujući javne podatke, eksponencijalno je porasla, a nastaju i prikupljaju se nove vrste podataka. Istodobno, brzi tehnološki razvoj omogućuje stvaranje novih usluga i aplikacija koje se temelje na uporabi, prikupljanju ili objedinjavanju podataka. Pravila izvorno donesena 2003. i izmijenjena 2013. više ne idu ukorak s tim brzim promjenama te se zbog toga propuštaju gospodarske i društvene prilike koje se pružaju ponovnom uporabom javnih podataka.

Direktivom (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. godine, o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka), navedena dosadašnja Direktiva je preinačena.

Preinačena Direktiva temelji se na općem načelu da se javni i javno financirani podaci trebaju ponovno upotrijebiti u komercijalne i nekomercijalne svrhe. U usporedbi s prethodnom Direktivom, ključne promjene odnose se na sljedeće:

- jačanje kvalitete podataka za ponovnu uporabu te objavljivanje dinamičkih podataka u realnom vremenu;

- proširenje obveze objavljivanja otvorenih podataka na „javna poduzeća“ u određenim sektorima (koja su podvrgnuta propisima o javnoj nabavi u djelatnostima na području plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanskih usluga, vađenja nafte i plina te istraživanja ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva prema Direktivi 2014/25/EU; koja djeluju kao operateri javnih

usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007; koja djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008; ili djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe (EZ) br. 3577/92.), a nad kojima tijela javnog sektora mogu izvršavati izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva u njemu, svojeg financijskog sudjelovanja u njemu ili na temelju pravila kojima je ono uređeno. Pri tom se smatra da postoji prevladavajući utjecaj ako tijelo javnog sektora drži većinu upisanog kapitala poduzeća ili raspolaže većinom glasova povezanih s dionicama koje je poduzeće izdalo ili mogu imenovati više od polovice članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća. Međutim, dokumenti „javnih poduzeća“ nisu podložni primjeni Direktive ako su izrađeni izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa ili ako se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju pa ne podliježu pravilima o javnoj nabavi (prema članku 34. Direktive 2014/25/EU). Također, obveze javnih poduzeća ne odnose se na postupanje po zahtjevima za ponovnu uporabu.

- uvođenje obveze objavljivanja visokovrijednih skupova podataka, koji su definirani kao dokumenti čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka. Radi se o skupovima podataka unutar sljedećih tematskih kategorija (koje su određene u prilogu I. Direktive): geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima te mobilnost. Sukladno člancima 13. i 14. Direktive, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata radi izmjena prilog I. Direktive dodavanjem novih tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka s ciljem održavanja tehnoloških i tržišnih kretanja, te donosi provedbene akte o utvrđivanju popisa posebnih visokovrijednih skupova podataka koji pripadaju utvrđenim tematskim kategorijama.

- uključivanje istraživačkih podataka u područje primjene, koji su definirani kao dokumenti u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koji se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata. Direktiva polazi od toga da istraživanja koja su financirana javnim sredstvima trebaju biti javno dostupna jer imaju veliki potencijal za ponovnu uporabu i izvan znanstvene zajednice te ih podvrgava načelu otvorenog pristupa.

- dodatno ograničavanje mogućnosti naplate troškova. Direktiva polazi od općeg načela da je ponovna uporaba dokumenata besplatna, međutim može se dopustiti nadoknada graničnih (stvarnih) troškova nastalih zbog (kao što je bilo utvrđeno i u prijašnjoj Direktivi) reprodukcije, davanja na uporabu i širenja dokumenata, ali sada i zbog anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također, Direktiva predviđa izuzetke, odnosno dopušta povrat troškova (kao i prijašnja Direktiva) za tijela javnog sektora koja moraju ostvariti prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća, te za knjižnice, muzeje i arhive, ali sada se takav izuzetak predviđa i za „javna poduzeća“ i predviđa se da države članice objave popis tijela javnog sektora koja moraju ostvariti prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Ovim Konačnim prijedlogom zakona se Zakon o pravu na pristup informacijama usklađuje s pravnom stečevinom Europske unije, Direktivom (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora:

- definiraju se novi pojmovi, kao što su otvoreni podaci, standardna dozvola, anonimizacija, dinamički podaci, istraživački podaci, visokovrijedni skupovi podataka, razumni povrat ulaganja, treća osoba;

- objava informacija za ponovnu uporabu, osim na lako pretraživ način, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, utvrđuje se u elektroničkom obliku i u pristupačnom obliku;

- utvrđuje se obveza objave dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje (API) i u obliku masovnog preuzimanja te se utvrđuju iznimke u slučaju financijskih ili tehničkih ograničenja tijela javne vlasti, odnosno dužnost objave u roku i na način kojim se ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala;

- utvrđuje se obveza objave visokovrijednih skupova podataka za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja; Ujedno se utvrđuju tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka koji su utvrđeni u prilogu I. Direktive;

- utvrđuje se obveza objave istraživačkih podataka za ponovnu uporabu, koji su financirani javnim sredstvima i već javno dostupni putem institucijskih i tematskih repozitorija;

- utvrđuje se da se odredbe o ponovnoj uporabi informacija ne primjenjuju na informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke; na informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke i na informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture;

- također se utvrđuje da se odredbe o ponovnoj uporabi informacija ne primjenjuju na informacije u posjedu trgovačkih društava u određenim sektorima i u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno, a koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom, te koje se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi;

- utvrđuje se da po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužna postupati navedena trgovačka društva, kao ni obrazovne ustanove, znanstvenoistraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja. (Postojećim izrazom „tijela javne vlasti“ utvrđenom u članku 5. točki 2. Zakona, već su obuhvaćena i trgovačka društva (utvrđena u Direktivi kao „javna poduzeća“) na koja Direktiva proširuje primjenu, te se stoga trgovačka društva na koja

se Direktiva primjenjuje, u Konačnom prijedlogu zakona ne utvrđuju posebno kao novi subjekti, već se ista pobliže utvrđuju u članku 29. Zakona, kojim se, sukladno Direktivi, utvrđuju subjekti koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija).

- utvrđuje se da tijela javne vlasti ne naplaćuju naknadu za ponovnu uporabu informacija, te da mogu naplatiti stvarne troškove, koji osim već ranije utvrđenih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, uključuju i troškove anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također se utvrđuju iznimke, odnosno tijela koja korisniku mogu naplatiti troškove ponovne uporabe, te se kao takva utvrđuju knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi, gore spomenuta trgovačka društva te ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu gore spomenutih trgovačkih društava ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima, a također ne naplaćuje se naknada za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

- utvrđuje se da Povjerenik za informiranje objavljuje popis tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih sredstava.

Konačnim prijedlogom zakona također se predlaže izmjena i dopuna pojedinih odredbi Zakona, radi uklanjanja u praksi uočenih nedostataka u njegovoj primjeni.

Pojam „odgovorne osobe“ u članku 5. točki 16. Zakona, prema kojoj je odgovorna osoba u smislu ovoga Zakona, osoba u tijelu javne vlasti čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona, u praksi prekršajnih sudova dovelo je do različite interpretacije i primjene vezano uz utvrđivanje odgovornosti čelnika tijela. Prema nekim presudama čelnik tijela se ne smatra odgovornom osobom za izvršavanje naloga Povjerenika (primjerice presuda Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu, Poslovni broj: 18.Pp G-688/2020), dok se prema nekim presudama utvrđuje odgovornost čelnika tijela kao odgovorne osobe (primjerice presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Belom Manastiru br.: 85-Pp G-285/2019-22; presuda Prekršajnog suda u Splitu, stalna služba u Trogiru br.17.Pp G-1313/17-12).

Iako je rješenje i zapisnik o provedbi inspekcijskog nadzora upućen čelniku tijela i utvrđuje njegovu obvezu osiguranja izvršenja naloga, propisivanje odgovorne osobe na „neodređen“ način u postojećoj odredbi i posljedično tome različite interpretacije i primjena u praksi prekršajnih sudova, zahtijeva preciziranje navedene odredbe, te se Konačnim prijedlogom zakona (članak 5. točka 24.) predlaže jasno utvrditi da je „odgovorna osoba“ u smislu ovoga Zakona čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.

Člankom 16. stavkom 3. Zakona propisano je da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Postojećom odredbom su sve informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima izuzete od obveze provedbe testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno postoji presumpcija javnog interesa koji se ne propitkuje. Isto znači da se informacije trebaju dati korisniku i onda kad postoji sumnja zlouporabe prava na pristup informacijama od strane samog korisnika, a koja je regulirana odredbom članka 23. stavka 5. važećeg Zakona.

Povjerenik za informiranje i Visoki upravni sud imali su izbalansiranu praksu primjene ove odredbe i odredbe o zlouporabi prava na pristup informacijama od strane korisnika, međutim izmijenjena praksa Visokog upravnog suda prema kojoj odredba članka 23. stavka 5. o zlouporabi prava na pristup informacijama, nije primjenjiva kada se radi o raspolaganju javnim sredstvima, suspendirala je primjenu odredbe o zlouporabi. Kako bi se onemogućilo iscrpljivanje tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja postojanja javnog interesa, Prijedlogom zakona predlaže se jasno utvrditi vrste informacija koje moraju biti dostupne javnosti (osobno ime ili naziv, iznos i namjena sredstava) bez provođenja testa razmjernosti (osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak), čime se ujedno ubrzava postupak, a da se za detaljnije i opsežnije informacije provodi test razmjernosti i javnog interesa.

Člankom 23. stavkom 1. točkama 2-6 Zakona, propisano je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu „2) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva, 3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena, 4) kad obavještava korisnika da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena, 5) kad obavještava korisnika da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavku 4. i 5. ovog Zakona, 6) kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. ovoga Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegova traženja.“ Prema stavku 2. istoga članka, o postojanju razloga koji su utvrđeni u stavku 1. točkama 2., 3., 4. i 5. tijelo javne vlasti dužno je obavijestiti podnositelja zahtjeva pisanim putem.

Praksa Povjerenika za informiranje i Visokog upravnog suda je u početku bila usuglašena te je na obavijest korisnik mogao uputiti prigovor čelniku tijela javne vlasti temeljem odredbi članaka 155. i 156. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) i dalje žalbu na rješenje čelnika te je stranka imala osiguranu pravnu zaštitu. Međutim, promjenom stajališta Visokog upravnog suda, na obavijest temeljem odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama se ne mogu primijeniti odredbe ZUP-a o pravu na prigovor, jer se ne radi o općim već specifičnim postupanjima koja je potrebno regulirati posebnim propisom. Promjenom stajališta Visokog upravnog suda, korisnik prava je u konkretnim slučajevima ostao bez pravne zaštite. Stoga se ovim Konačnim prijedlogom zakona, radi osiguranja pravne zaštite, predlaže utvrditi da podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor na obavijesti iz stavka 2. ovoga članka te da se na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Ujedno se dopunjuje stavak 2. članka 23. na način da se utvrđuje da tijelo javne vlasti (osim o postojanju razloga koji su utvrđeni člankom 23. stavkom 1. točkama 2., 3., 4. i 5.) obavještava podnositelja zahtjeva pisanim putem i o postojanju razloga utvrđenog stavkom 1. točkom 6. istoga članka., tj. kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama.

Također se utvrđuje obveza tijela javne vlasti u slučajevima kada obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, odnosno da je informacija javno objavljena, da obavijesti korisnika na koji način i kojim aktom mu je informacija već dostavljena, odnosno gdje je informacija javno dostupna i kako se može do nje doći.

U članku 25. stavku 3. Zakona predlaže se izmijeniti rok u kojem je Povjerenik dužan donijeti rješenje o žalbi, tako da se umjesto dosadašnjeg roka od 30 dana od dana predaje uredne žalbe utvrdi rok od 60 dana od dana predaje uredne žalbe. Naime, opći rok za rješavanje žalbi

prema Zakonu o općem upravnom postupku je 60 dana. Postojećom odredbom Zakona o pravu na pristup informacijama, rok za odlučivanje o žalbi je 30 dana što se u većoj mjeri i poštuje. Međutim, u slučajevima podnošenja velikog broja istovjetnih i istovremenih žalbi/tužbi od strane istog korisnika te u slučajevima pribavljanja prvostupanjskog spisa od tijela javne vlasti, postojeći rok je objektivno prekratak. Isto je rezultiralo velikim brojem upravnih sporova zbog šutnje administracije pokrenutih protiv Povjerenika za informiranje kao drugostupanjskog tijela, a sve češće i uz traženje naplate troškova spora.

Velika većina sporova pokreće se zbog šutnje administracije odnosno nerješavanja žalbe u roku od 30 dana te Visoki upravni sud donosi odluku o naplati troškova spora Povjereniku za informiranje iako je postupak obustavljen, jer je Povjerenik u međuvremenu riješio žalbu. Kako bi se izbjeglo pokretanje sudskog postupka zbog šutnje administracije i naplata troškova predlaže se produžiti rok rješavanja žalbe na 60 dana i uskladiti ga s općim rokom utvrđenim člankom 121. Zakona o općem upravnom postupku.

Zakonom o pravu na pristup informacijama propisano je da će Hrvatski sabor razriješiti dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran, pored ostalog, u slučaju ako je spriječen obavljati dužnost u razdoblju duljem od šest mjeseci, međutim nije uređeno pitanje tko će zamjenjivati Povjerenika u slučaju kraće spriječenosti (kraće od 6 mjeseci), kao niti u prijelaznom razdoblju nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika. Kako bi se osigurao kontinuitet obavljanja dužnosti i prevladala postojeća pravna praznina, Konačnim prijedlogom zakona se predlaže utvrditi da Povjerenik za informiranje po stupanju na dužnost odlukom određuje osobu iz reda službenika koji upravljaju ustrojstvenim jedinicama u Uredu Povjerenika, koja će privremeno upravljati Uredom povjerenika i obavljati poslove Povjerenika u slučaju ako je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci, te u slučaju nakon isteka mandata Povjerenika ili prestanka dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran do izbora novog Povjerenika, a najduže do 6 mjeseci.

Zakon o pravu na pristup informacijama ne sadrži odredbu o izvršenju rješenja Povjerenika za informiranje. Na rješenja Povjerenika kojima se meritorno rješava zahtjev (u manjoj mjeri), a osobito rješenja kojima se nalaže tijelu javne vlasti da u određenom roku riješi zahtjev, ako tijelo javne vlasti to ne učini, ne postoji mogućnost primjene instituta izvršenja rješenja sukladno ZUP-u, kao općem Zakonu.

Opće je pravilo da rješenje drugostupanjskog tijela izvršava prvostupanjsko tijelo (koje to odbija, pa je nerealno očekivati da će donijeti rješenje kojim samo sebi nalaže izvršenje rješenja). Prema odredbama ZUP-a (koje važe do 1. siječnja 2022. godine), ako posebnim propisom nije propisano tko izvršava rješenje ako to nije prvostupanjsko tijelo, rješenje izvršava Ured državne uprave, koji također više ne postoji. Slijedom toga, Visoki upravni sud zauzeo je stav da Povjerenik nema mogućnost prisilnog izvršavanja svojih rješenja te upućuje korisnike na ponovno podnošenje žalbe zbog šutnje uprave ili pokretanje prekršajnog postupka izdavanjem prekršajnog naloga ili pak Povjerenika da podnese prekršajni prijedloga nadležnom prekršajnom sudu, a što u konačnici, cijeli proces čini neefikasnim.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 110/2021), koji je stupio na snagu 1.1.2022. godine, izmijenjen je članak 138. ZUP-a kojim se uređuje izvršenje nenovčanih obveza te je propisano da izvršenje nenovčanih obveza provodi javnopravno tijelo koje je o stvari riješilo u prvom stupnju ako zakonom nije propisano drugo ovlašteno tijelo.

Kako bi se omogućilo izvršenje rješenja Povjerenika i time osigurala učinkovita provedba Zakona, Konačnim prijedlogom predlaže se dodati članak 25.a kojim se uređuje postupak izvršenja rješenja, na način da rješenje izvršava Povjerenik.

To su uglavnom osnovna pitanja koja se predlaže urediti ovim Konačnim prijedlogom zakona.

Hrvatski sabor je na sjednici održanoj 12. studenoga 2021. godine, nakon rasprave o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, donio zaključak kojim se prihvaća Prijedlog zakona, a sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućeni su predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Sukladno primjedbama i izraženim mišljenjima sa rasprave o Prijedlogu zakona u Hrvatskome saboru, izrađen je Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se članak 2. Zakona na način da se utvrđuje da se ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju odredbe Direktive (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (preinaka) (SL L 172, 26. 6. 2019.), te da se osigurava provedba Uredbe 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31. 5. 2001.).“ Članak se ujedno izričajno usklađuje prema članku 2. stavku 2. Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije („Narodne novine“, br. 44/17) te se nomotehnički uređuje.

Uz članak 2.

Ovim se člankom dopunjuje članak 5. Zakona kojim se utvrđuje značenje pojedinih izraza, te se sukladno definicijama iz članka 2. Direktive, utvrđuje značenje pojmova „standardna dozvola“, „anonimizacija“, „dinamički podaci“, „istraživački podaci“, „visokovrijedni skupovi podataka“, „razumni povrat ulaganja“, „treća osoba“, te se ujedno preciznije definira pojam „odgovorne osobe“.

Uz članak 3.

Ovim člankom se, sukladno djelokrugu propisanom Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 85/20.), utvrđuje da poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva, umjesto dosadašnjeg određenja, prema kojem je bilo utvrđeno da navedene poslove obavlja Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske (koji više ne postoji i čije je poslove 2016. godine preuzeo Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva). Također se utvrđuje da će način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisati pravilnikom čelnik tijela državne uprave nadležnog za razvoj digitalnog društva, umjesto dosadašnjeg određenja prema kojem je isto propisivao ministar nadležan za poslove uprave.

Uz članak 4.

Ovim člankom se dopunjuje članak 11. stavak 2. Zakona, na način da se utvrđuje da se uz nacrt propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, koji se objavljuju za javno savjetovanje, navodi i sastav radne skupine koja je izradila nacrt, ako je odlukom čelnika tijela radna skupina bila osnovana.

Uz članak 5.

Ovim člankom se u članku 15. stavku 2. točki 4. Zakona, kojom je utvrđeno da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka, riječi „zakonom“ zamjenjuje riječju „propisima“, budući da je područje zaštite osobnih podataka uređeno Općom uredbom o zaštiti podataka, koja se neposredno primjenjuje u svim državama članica Europske unije.

Uz članak 6.

Ovim se člankom mijenja članak 16. stavak 3. Zakona na način da se jasno utvrđuju vrste informacija o raspolaganju javnim sredstvima koje su dostupne bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Ujedno se ispravlja naziv Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, tako da se umjesto „vijeća“ malim početnim slovom navodi „Vijeća“ velikim početnim slovom.

Uz članak 7.

Ovim člankom se, radi osiguranja pravne zaštite, dopunjuje članak 23. Zakona, na način da se utvrđuje da podnositelj zahtjeva ima pravo izjaviti prigovor na obavijesti iz stavka 2. ovoga članka (kad tijelo javne vlasti obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, da je informacija javno objavljena, da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija propisom utvrđena, da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama) te se utvrđuje da se na podnošenje i postupanje po prigovoru primjenjuju odredbe Zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. (O prigovoru se odlučuje u skladu s odredbama članka 122. Zakona o općem upravnom postupku kojim se uređuje izjavljivanje prigovora i postupanje po prigovoru i članka 156. Zakona o općem upravnom postupku kojim se uređuje zaštita od drugih oblika postupanja javnopravnih tijela). Ujedno se dopunjuje stavak 2. članka 23. na način da se utvrđuje da tijelo javne vlasti (osim o postojanju razloga koji su utvrđeni člankom 23. stavkom 1. točkama 2. 3., 4. i 5.) obavještava podnositelja zahtjeva pisanim putem i o postojanju razloga utvrđenog stavkom 1. točkom 6. istoga članka., tj. kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Ujedno se propisuje obveza tijela javne vlasti da u slučajevima kada obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, odnosno da je informacija javno objavljena, treba obavijesti korisnika na koji način i kojim aktom mu je informacija već dostavljena, odnosno gdje je informacija javno dostupna i kako se može do nje doći, odnosno dostaviti mu poveznicu na informaciju objavljenu na internetskoj stranici.

Uz članak 8.

Ovim se člankom mijenja članak 25. stavak 3. Zakona, te se umjesto dosadašnjeg roka od 30 dana, utvrđuje da je Povjerenik dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranci u roku 60 dana od dana predaje uredne žalbe, što je opći rok za rješavanje žalbi prema Zakonu o općem upravnom postupku. Također se precizira da se žalba Povjereniku može izjaviti i u slučaju kad tijelo javne vlasti u propisanom roku ne odluči o prigovoru podnositelja (a ne samo kada ne odluči o zahtjevu). Ujedno se ispravlja naziv Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, tako da se umjesto „vijeća“ malim početnim slovom navodi „Vijeća“ velikim početnim slovom.

Uz članak 9.

Ovim člankom propisuje se obveznost izvršenja rješenja Povjerenika, te se utvrđuje da izvršenje rješenja provodi Povjerenik donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti. (Odredba propisuje samo nužno, a u ostalom dijelu se primjenjuje ZUP. Visina novčane kazne propisana je člankom 142. ZUP-a, kojim je u stavku 2. propisano, pored ostalog, da se novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izriče rješenjem odgovornoj osobi te pravne osobe u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini).

Uz članak 10.

Ovim člankom se dopunjuje naslov iznad članka 27. Zakona.

Uz članak 11.

Ovim člankom dopunjuje se članak 27. Zakona, te se precizira da tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija te na temelju zahtjeva; utvrđuje se da Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla donošenjem politika i akcijskih planova kojima se osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, te da Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politika i akcijskih planova otvorenog pristupa.

Uz članak 12.

Ovim člankom mijenja se članak 28. Zakona, te se istim utvrđuje objavljivanje informacija za ponovnu uporabu i utvrđuju se tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka.

Uz članak 13.

Ovim člankom dodaje se novi članak 28.a kojim se uređuju pitanja koja se odnose na portale otvorenih podataka.

Uz članak 14.

Ovim člankom mijenja se članak 29. Zakona koji se odnosi na zahtjev za ponovnu uporabu informacija, na način da se istim, sukladno odredbama Direktive utvrđuju subjekti koji nisu dužni postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija. Kao novina, ovim se člankom također utvrđuje (u stavku 5.) da iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenja o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu dozvolu i bez naknade. Također, dosadašnji stavci 2. i 3. članka 30. Zakona, uvršteni su u članak 29. Prijedloga zakona kao stavci 7. i 8., te se naslov iznad članka 29. Zakona stoga ujedno zamjenjuje naslovom „zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika“.

Uz članak 15.

Ovim člankom mijenja se članak 30. Zakona, te se istim utvrđuju informacije na koje se ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu, a sukladno odredbama Direktive (članak 1. stavak 2.) kojim se utvrđuje na koje se dokumente Direktiva ne primjenjuje.

Uz članak 16.

Ovim se člankom, sukladno odredbama Direktive, dopunjuje članak 31. stavak 3. Zakona na način da se utvrđuje da uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu, uključujući prekograničnu uporabu.

Uz članak 17.

Ovim člankom se odredba o naknadi za ponovnu uporabu informacija usklađuje s odredbama Direktive. Utvrđuje se da tijela javne vlasti ne naplaćuju naknadu za ponovnu uporabu informacija, te da mogu naplatiti stvarne troškove, koji osim već ranije utvrđenih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, uključuju i troškove anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija. Također se utvrđuju iznimke, odnosno tijela koja korisniku mogu naplatiti naknadu za ponovnu uporabu, te se kao takva utvrđuju knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi, trgovačka društva iz članka 29. Zakona te ostala tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih prihoda. Ujedno se utvrđuje da Povjerenik za informiranje objavljuje popis tijela javne vlasti koja se pretežito financiraju iz vlastitih sredstava. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima. Također se utvrđuje da se ne naplaćuje naknada za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.

Uz članak 18.

Ovim se člankom dopunjuje članak 33. stavak 1. Zakona, sukladno odredbama Direktive, na način da se utvrđuje da knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku, uz trošak iz članka 32. stavka 2. Zakona, naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka. U stavku 2. istoga članka, u utvrđivanju troškova koje ne smije prelaziti naknada troškova temeljem stavka 1. istog članka, dodaju se i troškovi anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih podataka, sukladno odredbama Direktive.

Uz članak 19.

Ovim se člankom dopunjuje članak 34. Zakona, na način da se sukladno odredbama Direktive, utvrđuje obveza i rok objave ugovora i odluka o isključivim pravima, te obveza i rok objave pravnih i praktičnih dogovora kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, te se utvrđuje da učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine.

Uz članak 20.

Ovim se člankom u članku 35. stavku 3. Zakona utvrđuje da osim izvješća o provedbi ovoga Zakona, Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru i druga izvješća, kad Hrvatski sabor to od njega zatraži, umjesto dosadašnjeg određenja prema kojem Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno, budući da je nužno Hrvatskome saboru, kao tijelu kojem Povjerenik odgovara sukladno zakonu, osigurati alat kojim će od Povjerenika zatražiti posebno izvješće o specifičnoj temi koju ocijeni potrebnom. Također se utvrđuje da Povjerenik provodi izvršenje rješenja Povjerenika, a sukladno članku 9. Konačnog prijedloga zakona kojim je dodan članak 25.a kojim se uređuje obveznost izvršenja rješenja Povjerenika. Također se briše podstavak 9. kojim je utvrđeno da Povjerenik za informiranje svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, budući da takva obveza Direktivom sada nije predviđena. Članak se također nomotehnički uređuje.

Uz članak 21.

Ovim člankom se uređuje pitanje privremenog obavljanja poslova Povjerenika i upravljanja Uredom povjerenika u slučajevima kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u slučaju isteka mandat Povjerenika ili prestanka dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran do izbora novog Povjerenika, u kojem se slučaju privremeno obavljanje poslova Povjerenika i upravljanja uredom, ograničava do 6 mjeseci.

Uz članak 22.

Ovim člankom se u prekršajnim odredbama u članku 61. Zakona briše stavak 1., kojim je propisana novčana kazna za odgovornu osobu u tijelu javne vlasti koja ne postupi u skladu s odlukom Povjerenika iz članka 25. stavka 7. Zakona ili ne postupi u roku koji je određen odlukom Povjerenika, a budući da se sukladno dodanom članku 25.a Prijedloga zakona, izvršenje rješenja Povjerenika provodi donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti. (Novčana kazna kojom se pravna osoba prisiljava na izvršenje izricanjem rješenja odgovornoj osobi propisana je člankom 142. Zakona o općem upravnom postupku, u iznosu do deset prosječnih godišnjih bruto plaća ostvarenih u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini.)

Uz članak 23.

Ovim se člankom, radi usklađivanja s Direktivom, utvrđuje da ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.

Uz članak 24.

Ovim člankom utvrđuju se rokovi u kojima će nadležna tijela uskladiti odnosno donijeti propise i druge akte sukladno odredbama ovoga Zakona, te se određuje rok u kojem će Povjerenik odrediti osobu iz članka 38.a koji je dodan člankom 21. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 25.

Ovim člankom se utvrđuje da stupanjem na snagu Pravilnika iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o središnjem katalogu službenih dokumenata Republike Hrvatske.

Uz članak 26.

Ovim člankom utvrđuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Razlike između rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona, nastale su kao rezultat prihvatanja prijedloga i mišljenja izraženih u izvješćima Odbora i na raspravi u Hrvatskome saboru o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama i odnose se na sljedeće:

- Sve nomotehničke primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na Prijedlog zakona su prihvaćene i ugrađene u tekst Konačnog prijedloga zakona i to:

- u članku 2. stavku 3. Prijedloga zakona, brisane su riječi: „u smislu ovoga Zakona“, sukladno primjedbi da su iste suvišne s obzirom na uvodnu rečenicu članka 5. Zakona koji se mijenja i dopunjuje.
- u člancima 9.,11.,12.,13. i 14. Prijedloga zakona (članci 10.,12.,13.,14. i 15. Konačnog prijedloga zakona), riječ: „podnaslov“ zamijenjena je riječju „naziv“ u odgovarajućem padežu, sukladno primjedbi o nomotehničkim pravilima.
- u članku 11. Prijedloga zakona (članak 12. Konačnog prijedloga zakona) u izmijenjenom članku 28. dorađen je stavak 4. tako da je druga rečenica iz stavka 4. Prijedloga zakona koja glasi: „Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci;promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.“ u Konačnom prijedlogu zakona pozicionirana kao stavak 5. te su iza riječi: „Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka“ dodane riječi: „iz stavka 4. ovoga članka“, sukladno primjedbi da je potrebno doraditi stavak 4. (drugu rečenicu staviti u zaseban stavak i pri tom pozvati se na stavak 4.)
- u članku 13. Prijedloga zakona (članak 14. Konačnog prijedloga zakona) u izmijenjenom članku 29. u stavku 5. dio rečenice koji glasi: „Iznimno, tijela javne vlasti ne donose rješenje iz stavka 4. ovog članka...“ izmijenjen je tako da glasi: „Iznimno od stavka 4. ovoga članka, tijela javne vlasti ne donose rješenje...“, sukladno primjedbi da je potrebno navesti iznimku od koje odredbe.
- u članku 16. Prijedloga zakona (članak 17. Konačnog prijedloga zakona) u izmijenjenom članku 32. stavku 3. dio rečenice koji glasi: „Iznimno, sljedeća tijela javne vlasti...“ izmijenjen je tako da glasi: Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sljedeća tijela javne vlasti...“ sukladno primjedbi da je potrebno navesti iznimku od koje odredbe.
- u članku 19. Prijedloga zakona (članak 20. Konačnog prijedloga zakona) dodan je stavak 3. kojim se utvrđuje da dosadašnji podstavci 10. i 11. postaju podstavci 9. i 10., sukladno primjedbi da je isto potrebno odrediti s obzirom na brisanje podstavka 9.
- u članku 22. Prijedloga zakona (članak 24. Konačnog prijedloga zakona) dorađeni su izričaji sukladno primjedbi da se dovoljno pozvati na članak iz temeljnog propisa koji je izmijenjen člankom ovoga Zakona.

- U članku 1. Prijedloga zakona, u izmijenjenom članku 2., koji se odnosi na preuzimanje pravne stečevine, izvršeno je izričajno usklađivanje prema članku 2. stavku 2. Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije („Narodne novine“, br. 44/17) te je odredba nomotehnički uređena.

- u članku 4. Prijedloga zakona u izmijenjenom članku 11. stavku 2. Zakona, kojim se utvrđuje da se uz nacrt propisa koji se objavljuje za javno savjetovanje navodi i sastav radne skupine

koja je izradila nacrt, u odnosu na navođenje sastava radne skupine precizira se navođenje istog, „ako je odlukom čelnika tijela radna skupina bila osnovana“, a s obzirom na činjenicu da ne postoji obveza osnivanja radnih skupina za izradu nacrt propisa.

- U članku 6. stavku 2. Prijedloga zakona, u izmijenjenom članku 16. stavku 3. Zakona koji se odnosi na informacije o raspolaganju javnim sredstvima, brisane su riječi: „ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona“. Sukladno izraženom mišljenju Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora da je potrebno preispitati odredbu članka 6. stavka 2. Prijedloga zakona, navodeći kako se ovakvim zakonskim rješenjem uvijek mora provoditi test razmjernosti i javnog interesa te da se kada je u pitanju trošenje javnih, odnosno sredstava poreznih obveznika, javni interes podrazumijeva i nema potrebe za provođenjem testa razmjernosti i javnog interesa, Vlada Republike Hrvatske preispitala je navedenu odredbu, s jedne strane u svjetlu istaknute primjedbe da se ovakvim zakonskim rješenjem uvijek mora provoditi test razmjernosti i javnog interesa, a s druge strane u svjetlu odredbe (članka 23. stavka 5. Zakona) o zlouporabi prava na pristup informacijama, koja je izmijenjenom praksom Visokog upravnog suda suspendirana kada se radi o raspolaganju javnim sredstvima, što dovodi do iscrpljivanja tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitkivanja javnog interesa. Vodeći računa o navedenom, primjedba je prihvaćena na način da se briše dio odredbe koji je glasio: „ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona“. Time se osigurava potreban balans, odnosno s jedne strane, javnosti su uvijek dostupni osnovni podaci o raspolaganju javnim sredstvima (osobno ime ili naziv, iznos i namjena sredstava) bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa (osim ako se radi o klasificiranim podacima), dok se s druge strane, kako bi se onemogućilo iscrpljivanje tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitivanja javnog interesa, za detaljnije i opsežnije informacije provodi test razmjernosti i javnog interesa.

- U članku 7. Prijedloga zakona dodan je novi stavak 1., kojim se u članku 23. stavku 1. dopunjuju točke 2. i 3. Zakona na način da se propisuje obveza tijela javne vlasti da pri obavještanju korisnika da je istu informaciju već dobio, obavijeste korisnika na koji način i kojim aktom mu je informacija već dostavljena, te da pri obavještanju korisnika da je informacija javno objavljena, obavijeste korisnika gdje je informacija dostupna i kako se može do nje doći, odnosno da korisniku dostavi poveznicu na informaciju objavljenu na internetskoj stranici, a sukladno prijedlogu Odbora za informiranje, informatizaciju i medije da kod obavijesti o dostupnosti bude navedeno gdje je taj podatak dostupan i kako se može do njega doći, te ako je podatak isporučen, da bi trebalo navesti kako je bio isporučen i u kojem dokumentu, te sukladno prijedlogu Kluba zastupnika Socijaldemokrata da se u obavijesti o tome da su podaci dostavljeni ili da su javno objavljeni, da se tim osobama kojima se šalje obavijest točno navede gdje je objavljeno, odnosno kad je poslano, u kojem je obliku poslano i gdje te podatke mogu naći.

- Iza članka 8. Prijedloga zakona, dodan je novi članak 9. kojim se iza članka 25. Zakona dodaje članak 25a. kojim se uređuje obveznost izvršenja rješenja Povjerenika, te se pored ostalog utvrđuje, da izvršenje rješenja provodi Povjerenik, da izvršenje rješenja Povjerenik provodi donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti te da se novčana kazna izvršava obustavom od plaće odgovorne osobe. Dodavanjem navedene odredbe prihvaćene su primjedbe Kluba zastupnika MOST-a kojima se daje osvrt na ovlasti Povjerenika i izražava mišljenje da nisu poslušani apeli dosadašnjih Povjerenika za informiranje koji godinama upozoravaju da nemaju adekvatno zakonsko oruđe protiv čelnika tijela javne vlasti koji uporno i svjesno odbijaju dostavljati informacije i krše zakon; primjedbe Kluba zastupnika Socijaldemokrata kojima se izražava mišljenje o potrebi

jačanja uloge Povjerenika kroz institut izvršenja rješenja, da bi zakonski trebalo regulirati postupak izvršenja rješenja uz mogućnost da rješenje izvršava Povjerenik, te otvoriti mogućnost sankcioniranja tijela odnosno odgovorne osobe novčanim kaznama prema odredbama ZUP-a o izvršenju rješenja;

primjedbe Kluba zastupnika Centra i GLAS-a kojima se problematizira pitanje razmimoilaženja u mišljenju između Povjerenika i predlagatelja vidljivo kroz javnu raspravu i raspravu na odborima, da treba poslušati ljude koji svakodnevno rade s tim Zakonom, da je izuzetno bitno da Povjerenik ima alat da radi odmah, da odmah reagira; primjedbe Kluba zastupnika HSLS-a i Reformista, kojima se izražava mišljenje da nisu zadovoljni time što se predloženim izmjenama nije pristupilo rješavanju nedostatka odgovarajućih upravno postupovnih instrumenata koji bi omogućili efikasno provođenje naloga Povjerenika za informiranje što je bio i prijedlog samog Povjerenika na temelju široke tematske rasprave na stručnoj javnosti te se iznosi problematika u vezi potrebe osnaživanja položaja Povjerenika; primjedbe Kluba zastupnika Zeleno-lijevog bloka kojim se izražava mišljenje da treba ojačati izvršenje odluka Povjerenika, te da u svim dosadašnjim izvještajima nailazimo na upozorenja upravo o tome; primjedbe zastupnika Marina Miletića u dijelu kojim se izražava mišljenje da ulogu Povjerenika treba jačati; primjedbe zastupnika Nikole Grmoje, također u dijelu kojim se izražava mišljenje o jačanju uloge Povjerenika; primjedbe zastupnice Anke Mrak Taritaš u dijelu kojim se izražava mišljenje o potrebi davanja alata u ruke Povjereniku da može raditi svoj posao; primjedbe zastupnika Arsena Bauka kojom se izražava stajalište da je ključno pitanje hoće li se u Konačnom prijedlogu zakona naći ovlast Povjerenika da može normalno raditi svoj posao ili će se ostaviti da ono što je i on tražio u svojim izvješćima i u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću, hoće li se preko toga prijeći te da će u tom smislu to biti i kriterij hoće li podržati ovaj zakon; primjedbe zastupnice Sabine Glasovac u dijelu kojim se izražava mišljenje kako je žalosti činjenica što nisu uvažene neke primjedbe Povjerenika za informiranje a vezano uz praćenje i nadzor primjene zakona odnosno jačanja instrumenata nadzora i učinkovitosti pristupa informacijama kroz institut izvršenja rješenja; primjedba zastupnika Željka Pavića, kojom se izražava mišljenje kako ga smeta što ne postoje dodatne ovlasti Povjerenika, te (završno u ime Kluba zastupnika Socijaldemokrata) u dijelu u kojem postavlja pitanje zašto se ne daju dodatne ovlasti Povjereniku za informiranje.

-U članku 11. Prijedloga zakona (članak 12. Konačnog prijedloga zakona), jasnije se utvrđuje da su tijela javne vlasti dužna sama objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu na Portalu otvorenih podataka, umjesto utvrđenja da ih radi objave dostavljaju tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka.

- U članku 19. Prijedloga zakona (članak 20. Konačnog prijedloga zakona), dodan je stavak 2. kojim se u članku 35. stavku 3. dodaje novi podstavak 9. kojim se dopunjuje navedena odredba o poslovima koje obavlja Povjerenik na način da se utvrđuje da „provodi izvršenje rješenja Povjerenika“, a radi usklađivanja s člankom 9. Konačnog prijedloga zakona kojim je dodan članak 25a. kojim se utvrđuje obveznost izvršenja rješenja Povjerenika.

- U članku 20. Prijedloga zakona (članak 21. Konačnog prijedloga zakona), u dodanom članku 38.a, za razliku od rješenja iz Prijedloga zakona, prema kojem je bilo predviđeno da Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, na prijedlog Povjerenika za informiranje i uz prethodno pribavljeno mišljenje Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora, odlukom određuje jednog od službenika iz Ureda povjerenika koji će zamjenjivati Povjerenika za informiranje u slučajevima kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u prijelaznom periodu nakon isteka mandata Povjerenika do imenovanja novog Povjerenika, prema rješenju iz Konačnog prijedloga

zakona, predviđa se da osobu koja će u navedenim slučajevima privremeno upravljati Uredom povjerenika i obavljati poslove Povjerenika određuje Povjerenik, precizira se da se ista imenuje iz reda službenika koji upravljaju ustrojstvenim jedinicama u Uredu povjerenika, te se privremeno obavljanje navedenih poslova predviđa (osim u slučaju kada je Povjerenik spriječen u obavljanju dužnosti u razdobljima kraćim od 6 mjeseci te u prijelaznom periodu nakon isteka mandata Povjerenika do izbora novog Povjerenika) i u slučaju prestanka dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran do izbora novog Povjerenika, te se dodatno, privremeno obavljanje navedenih poslova u slučaju nakon isteka mandata Povjerenika ili prestanka dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran do izbora novog Povjerenika ograničava na razdoblje do najduže 6 mjeseci. Odredba je izmijenjena sukladno primjedbi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora, da je potrebno preispitati odredbu dodanog članka 38.a jer da nije prihvatljivo da radno tijelo Hrvatskog sabora svojom odlukom određuje zamjenika jednog nezavisnog tijela kao što je Povjerenik za informiranje te da ta ovlast može biti dana eventualno Hrvatskom saboru koji bi u propisanom postupku prema točno utvrđenim kriterijima odredio zamjenika Povjerenika za informiranje ili samom Povjereniku za informiranje da samostalno odredi tko će ga u slučajevima iz članka 38.a zamjenjivati; sukladno primjedbi Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, da je potrebno drugačije urediti odredbu članka 20. Prijedloga kojom je dodan članak 38.a jer nije prihvatljivo da radno tijelo Hrvatskoga sabora odlukom određuje zamjenika čelnika neovisnog državnog tijela, te da se predlaže odrediti zamjenika Povjereniku za informiranje na način kako je npr. određen zamjenik u postupku izbora zamjenika pučkog pravobranitelja ili propisati ovlast Povjereniku za informiranje da samostalno odredi osobu koja će ga zamjenjivati u slučajevima iz članka 38.a.; sukladno izraženom mišljenju Kluba zastupnika SDSS-a u dijelu kojim se izražava stajalište da se čini u redu da Povjerenik donosi odluku o imenovanju svoje zamjenice ili zamjenika u vremenu kada ne obavlja ili je spriječen obavljati svoju dužnost kraće od 6 mjeseci. Time je ujedno prihvaćena i primjedba Kluba zastupnika Centra i GLAS-a u odnosu na zamjenika Povjerenika u dijelu kojim je izraženo stajalište da to treba regulirati na način na koji je prihvatljivo, kao i primjedba zastupnice Andreje Marić da je članak 38.a sporan, da su na samom Odboru dane primjedbe i rješenja pa da to samo podcrtava.

- U Konačnom prijedlogu zakona dodan je novi članak 22., kojim se u prekršajnim odredbama u članku 61. briše stavak 1., kojim je propisana novčana kazna za odgovornu osobu u tijelu javne vlasti koja ne postupi u skladu s odlukom Povjerenika iz članka 25. stavka 7. ovoga Zakona ili ne postupi u roku koji je određen odlukom Povjerenika. Navedena odredba je brisana iz razloga jer se sukladno članku 9. Konačnog prijedloga zakona (dodanom članku 25.a Zakona) izvršenje rješenja Povjerenika provodi donošenjem rješenja o izvršenju koje se osigurava izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi tijela javne vlasti.

- U članku 22. stavku 4. Prijedloga zakona (članak 24. stavak 4. Konačnog prijedloga zakona) nomotehnički je doraden izričaj te je brisana riječ „odlukom“ kao suvišna, s obzirom da je u materijalnom dijelu već naveden naziv akta koji se donosi.

- U članku 23. Prijedloga zakona (članak 25. Konačnog prijedloga zakona) nomotehnički je doraden izričaj radi preciznosti odredbe, tako da su riječi „stupanjem na snagu...“ zamijenjene riječima „Danom stupanja na snagu...“

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Nisu prihvaćene sljedeće primjedbe:

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika Domovinskog pokreta na članak 4. Prijedloga zakona (koji se odnosi na izmjenu u članku 11. Zakona), kojom se izražava stajalište da se sa žaljenjem konstatira kako predlagatelj nije predvidio i izmjenu stavka 3. članka 4. (*vjerojatno se misli na stavak 3. članka 11. Zakona*) koji propisuje trajanje javnog savjetovanja na način da riječi „u pravilu u trajanju od 30 dana“ zamijeni riječima „u trajanju od najmanje 30 dana“. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer Smjernicama Povjerenika za informiranje koje se odnose na primjenu članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama, od 21. prosinca 2016. godine, (dostupne na internetskoj stranici Povjerenika za informiranje), detaljno je pojašnjena provedba navedene odredbe u odnosu na trajanje javnog savjetovanja, te se pored ostalog navodi: „Savjetovanje s javnošću, onako kako je to propisano Zakonom o pravu na pristup informacijama, traje u pravilu 30 dana. Savjetovanje može trajati kraće samo onda kad su nastupili izvanredni uvjeti radi kojih nije moguće provesti savjetovanje u zakonskom roku te u tom slučaju je razloge za skraćeno trajanje savjetovanja nužno jasno obrazložiti u obrazloženju uz dokument koji se stavlja na savjetovanje. Izvanredne okolnosti mogu biti primjerice potreba ispunjavanja uvjeta za korištenje EU fondova ili drugih obveza po međunarodnim ugovorima, elementarna nepogoda ili neki drugi opravdani razlog. Slijedom navedenog, smatramo da ne postoji potreba za izmjenu navedene odredbe u dijelu koji se odnosi na trajanje savjetovanja.

Iz istog razloga nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika Socijaldemokrata da je potrebno precizirati rok za provedbu savjetovanja na 30 dana, da je potrebno propisati navođenje razloga skraćivanja roka, te da samo trajanje ne bi smjelo biti kraće od 15 dana;

Također, iz istog razloga nisu prihvaćene primjedbe zastupnice Andreje Marić te zastupnika Željka Pavića, koje se odnose na trajanje savjetovanja.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika zeleno-lijevog bloka na članak 6. Prijedloga zakona, kojom se izražava stajalište o apsolutnom protivljenju prijedlogu da se za detaljnije i opsežnije informacije o raspolaganju javnim sredstvima provodi test razmjernosti i javnog interesa te da treba zadržati postojeće rješenje. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer je Vlada Republike Hrvatske temeljem primjedbe Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, navedenu odredbu preispitala, te prihvatila primjedbu na način da se u izmijenjenom stavku 3. članka 16. Zakona brišu riječi: „ili se može ograničiti temeljem drugih osnova propisanih člankom 15. ovoga Zakona“, čime je osiguran potreban balans, odnosno s jedne strane, javnosti su uvijek dostupni osnovni podaci o raspolaganju javnim sredstvima (osobno ime ili naziv, iznos i namjena sredstava) bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa (osim ako se radi o klasificiranim podacima), dok se s druge strane, kako bi se onemogućilo iscrpljivanje tijela javne vlasti u traženju mase podataka bez propitivanja javnog interesa, za detaljnije i opsežnije informacije provodi test razmjernosti i javnog interesa.

Iz istog razloga nisu prihvaćene primjedbe zastupnika Vilima Matule kojim se izražava stajalište o apsolutnom protivljenju da se za detaljnije i opsežnije informacije o raspolaganju javnim sredstvima provodi test razmjernosti i javnog interesa, zastupnice Urše Raukar Gamulin, kojim se izražava mišljenje kako smatra izuzetno lošim ubacivanje testa razmjernosti i javnog interesa u čl. 16. jer kada je u pitanju trošenje javnih sredstava, odnosno sredstava poreznih obveznika, da se javni interes podrazumijeva, te da bi bilo kakvo ograničavanje ove odredbe predstavljalo značajan korak unazad u odnosu na dosadašnje pravo građana da znaju kako se upravlja sredstvima koja se izdvajaju za javne potrebe, te Kluba zastupnika SDP-a, kojim se u

odnosu na javno financiranje izražava stajalište da ne podržavaju izmjenu odredbe da se mora ponovno propitivati javni interes.

- Nije prihvaćen prijedlog Kluba zastupnika MOST-a i identičan prijedlog zastupnika Marina Miletića, na članak 8. Prijedloga zakona kojim se mijenja članak 25. Zakona, da se do drugog čitanja u članku 8. izbriše stavak 2. kojim se produžuje rok za odlučivanje o žalbi. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se navedenom odredbom, sukladno prijedlogu Povjerenika za informiranje, predlaže izmijeniti rok u kojem je Povjerenik dužan donijeti rješenje o žalbi, tako da se umjesto dosadašnjeg roka od 30 dana od dana predaje uredne žalbe utvrdi rok od 60 dana od dana predaje uredne žalbe, čime se rok za odlučivanje o žalbi usklađuje s općim rokom za rješavanje žalbi prema Zakonu o općem upravnom postupku, koji je 60 dana. Postojeći rok od 30 dana u praksi se pokazao objektivno prekratkim osobito u slučajevima podnošenja velikog broja istovjetnih i istovremenih žalbi/tužbi od strane istog korisnika te u slučajevima pribavljanja prvostupanjskog spisa od tijela javne vlasti. Isto je rezultiralo velikim brojem upravnih sporova zbog šutnje administracije pokrenutih protiv Povjerenika za informiranje kao drugostupanjskog tijela, a sve češće i uz traženje naplate troškova spora. Kako bi se izbjeglo pokretanje sudskog postupka zbog šutnje administracije i naplata troškova potrebno je produžiti rok rješavanja žalbe na 60 dana i uskladiti ga s općim rokom utvrđenim člankom 121. Zakona o općem upravnom postupku, slijedom čega se primjedba za skraćenje navedenog roka ne može prihvatiti.

Iz istog razloga nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika SDSS-a na članak 8. stavak 2. Prijedloga zakona, kojom se, uz izražavanje razumijevanja za argumentaciju za produženje roka, izražava stajalište da bi istovremeno bio i oprezan sa produženjem roka na 60 dana jer da je to dosta dugi rok, da može učiniti zahtjev npr. za novinara manje relevantnim, te da bi trebalo razmisliti da li postoji bolja solucija. Također iz istog razloga nije prihvaćena ni primjedba Kluba zastupnika SDP-a kojom se izražava mišljenje da nisu najsretniji ni s dužim rokom za rješavanje žalbi.

-Također nije prihvaćen prijedlog Kluba zastupnika MOST-a i identičan prijedlog zastupnika Marina Miletića, na članak 8. stavak 1. , u kojem se navodi da što se tiče stavka 1. u članku 8. i situacije s prigovorom, da se do drugog čitanja i takvo rješenje ukloni, da predlagatelj razmotri potencijalna rješenja ovog problema s neupravnim aktima, te predlažu 2 rješenja koja bi im bila prihvatljiva i to prvo, da se zakonom propiše da se o svakom zahtjevu bez iznimno donosi rješenje protiv kojega onda uvijek postoji pravo na žalbu te drugi prijedlog, za kojeg navode da je nešto blaži, ali da je ipak prihvatljiv, a podrazumijeva da se zakonom jasno i precizno propiše mogućost podnošenja žalbe Povjereniku i protiv neupravnih akata kako bi izbjegli ovaj međustadij s prigovorom. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se pravo izjavljivanja prigovora na obavijesti iz članka 23. stavka 2. Zakona, radi osiguranja pravne zaštite, utvrđuje člankom 7. Konačnog prijedloga zakona, (kojim se dopunjuje članak 23. Zakona), na koji nije stavljena primjedba, dok se člankom 8. stavkom 1. Konačnog prijedloga zakona precizira da se žalba Povjereniku može izjaviti i u slučaju kad tijelo javne vlasti u propisanom roku ne odluči o prigovoru podnositelja (a ne samo kada ne odluči o zahtjevu). Što se tiče prijedloga da se zakonom jasno i precizno propiše mogućost podnošenja žalbe Povjereniku i protiv neupravnih akata, isti nije prihvatljiv iz razloga jer isto nije u skladu s Zakonom o općem upravnom postupku. (Sukladno članku 105. Zakona o općem upravnom postupku, stranka ima pravo izjaviti žalbu protiv prvostupanjskog rješenja, te kada rješenje nije doneseno u zakonom propisanom roku.)

- Slijedom primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora na članak 10. Prijedloga zakona (članak 11. Konačnog prijedloga zakona), da je potrebno preispitati izričaj dodanih

stavaka 3. i 4. jer da ne pripadaju normativnom dijelu propisa te da je potrebno eventualno konkretno propisati što će Vlada Republike Hrvatske učiniti, dodani stavci su detaljno preispitani te se primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora ne prihvaća iz razloga jer se navedeni stavci odnose na usklađivanje s člankom 5. stavkom 2. Direktive i člankom 10 stavkom 1. Direktive, koje odredbe su načelnog karaktera, te smatramo da su stavci 3. i 4. članka 10. u odnosu na navedene odredbe Direktive dovoljno konkretni. Člankom 10. stavkom 3. Prijedloga zakona, transponira se članak 5. stavak 2. Direktive koji glasi: „Države članice potiču tijela javnog sektora i javna poduzeća da proizvode i stavljaju na raspolaganje dokumente obuhvaćene područjem primjene ove Direktive u skladu s načelom „integrirane i zadane otvorenosti”. Vidljivo je da članak 10. stavka 3. Prijedloga zakona, konkretizira na koji način Vlada potiče tijela javnog sektora na stvaranje i objavljivanje navedenih informacija (tj. donošenjem politika i akcijskih planova kojima osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, terminskim planiranjem rokova objave informacija pojedinih tematskih kategorija, uspostavljenjem portala otvorenih podataka itd.), slijedom čega smatramo da odredba pripada normativnom dijelu propisa. Isto se odnosi i na stavak 4. članka 10. Prijedloga zakona, koji se odnosi na usklađivanje s člankom 10. Direktive kojim se utvrđuje da Države članice podupiru dostupnost istraživačkih podataka donošenjem nacionalnih politika i odgovarajućih mjera čiji je cilj omogućavanje otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima („politike otvorenog pristupa”), u skladu s načelom zadane otvorenosti i načelima FAIR. U tom se kontekstu u obzir uzimaju pitanja koja se odnose na prava intelektualnog vlasništva, zaštitu osobnih podataka i povjerljivost, sigurnosne i legitimne komercijalne interese, u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno”. Te su politike otvorenog pristupa usmjerene na istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja. Slijedom navedene odredbe Direktive, koja se prenosi člankom 10. stavkom 4. Prijedloga zakona, smatramo da je i stavak 4. dostatno konkretan te da pripada normativnom dijelu Prijedloga zakona.

- Nije prihvaćena primjedba Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora na članak 19. Prijedloga zakona (članak 20. Konačnog prijedloga zakon) da je potrebno propisati i Povjereniku za informiranje ovlast za podnošenje izvješća Hrvatskome saboru kada smatra da je to potrebno. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer Povjereniku stoji na raspolaganju Godišnje izvješće, a nužno je Hrvatskome saboru, kao tijelu kojem Povjerenik odgovara sukladno zakonu, osigurati alat kojim će od Povjerenika zatražiti posebno izvješće o specifičnoj temi koju ocijeni potrebnom.

Iz istog razloga nisu prihvaćena primjedbe zastupnice Andreje Marić koja navodi uz članak 19., da Povjerenik podnosi Hrvatskome saboru izvješće kad Hrvatski sabor to od njega zatraži, a da se briše kad ocijeni da je to potrebno, te da se na taj način „čak i minimizira važnost i ovlast onoga što bi Povjerenik za informiranje mogao nas zapravo informirati“ te postavlja pitanje zašto se i jedno i drugo ne ostavi, te Kluba Zastupnika Centra i GLAS-a kojim se izražava mišljenje da nije do kraja jasno zašto je to uopće mijenjano.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika SDP-a na članak 20. Prijedloga zakona (članak 21. Konačnog prijedloga zakona) kojom se u vezi pitanja zamjenjivanja Povjerenika izražava stajalište da to bude dužnosnik na način na koji je riješeno i Zakonom o pučkom pravobranitelju. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer su na istu odredbu prihvaćene primjedbe Odbora za Zakonodavstvo i Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora, u kojima je kao jedan od prijedloga mogućeg rješenja navedena i mogućnost da se propiše da Povjerenik za informiranje samostalno odredi osobu koja će ga zamjenjivati u slučajevima iz članka 38.a, što je prihvaćeno. Iz istog razloga nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika SDSS-a u dijelu

kojim se izražava dvojbenost da Povjerenik donosi odluku o imenovanju svojeg zamjenika ili zamjenice i za slučaj nakon što njemu ili njoj istekne mandat.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika MOST-a kojom se izražava mišljenje da ovaj Zakon ni na koji način ne adresira problem neučinkovitih sankcija za nedostavljanje informacija, navodeći da je Klub MOST-a svojim Zakonom predložio da se Povjereniku dodijeli posebna ovlast za izricanje upravne novčane kazne tijelima koja ne dostavljaju informacije i ne izvršavaju naloge Povjerenika za informiranje, navodeći nadalje da takav tip kazni naše zakonodavstvo posjeduje u Zakonu o GDPR-u, te da samo nešto što već postoji trebamo implementirati u ovom slučaju. Primjedba u vezi implementacije upravne novčane kazne nije prihvaćena iz razloga jer u pravni sustav Republike Hrvatske nisu generalno uvedene upravne novčane kazne i ne postoji propis koji bi navedeno pitanje uređivao na općenit način. U području zaštite osobnih podataka, izricanje upravnih novčanih kazni utvrđeno je Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opće uredba o zaštiti podataka), koja je u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama Europske unije, te se Zakonom o provedbi opće uredbe o zaštiti podataka, ovlast nadzornog tijela da izriče upravne novčane kazne utvrđuje sukladno Općoj uredbi o zaštiti podataka. (Što se tiče sankcija za nedostavljanje informacija i ne izvršavanje naloga Povjerenika, iste su sadržane u institutu izvršenja rješenja, koji je utvrđen člankom 9. Konačnim prijedlogom zakona (dodanom članku 25a.), koji je dodan slijedom primjedbi sa rasprave u Hrvatskome saboru.)

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika Socijaldemokrata koja se odnosi na jačanje uloge Povjerenika uvođenjem jedinstvenog e-upisnika koji bi uz osiguravanje jednoobraznog postupanja tijela javne vlasti imao i edukativni i nadzorni karakter. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se ista ne odnosi na ovaj Prijedlog zakona. Pitanja koja se odnose na službeni upisnik uređena su člankom 14. Zakona o pravu na pristup informacijama, koji se ovim Prijedlogom zakona ne mijenja niti dopunjava.

- Također nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika Socijaldemokrata da bi kao instrument jačanja efikasnosti pristupa informacijama trebalo objavljivati listu tijela javne vlasti koja ne izvršavaju naloge Povjerenika. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer prema odredbama važećeg Zakona (članak 35.) Povjereniku stoji na raspolaganju Godišnje izvješće koje podnosi Hrvatskome saboru, ovlašten je informirati javnost o ostvarivanju prava korisnika na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija te smatramo da nema potrebe za određeni pojedinačni slučaj propisivati isto.

Iz istog razloga nije prihvaćena primjedba zastupnice Sabine Glasovac u dijelu kojim se izražava mišljenje kako je žalosti činjenica što nisu uvažene neke primjedbe Povjerenika za informiranje a vezano uz praćenje i nadzor primjene zakona odnosno jačanja instrumenata nadzora i učinkovitosti pristupa informacijama objavom liste tijela javne vlasti koja ne izvršavaju naloge Povjerenika.

- Također nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika Socijaldemokrata kojom se izražava mišljenje da je loše da se žalba dostavlja Povjereniku putem tijela javne vlasti koje je odlučivalo o zahtjevu u prvom stupnju a posebno bez da je propisano u kojem roku to tijelo treba podnesenu žalbu dostaviti Povjereniku i sankcionirati za ne postupanje u tom roku. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer su pitanja postupka uređena Zakonom o općem upravnom postupku, kao općim postupovnim zakonom, kojim je u članku 110. propisano da se žalba predaje prvostupanjskom tijelu, a postupak i ovlasti prvostupanjskog tijela u povodu žalbe

propisani su člankom 113. istog Zakona, kojim je u stavku 6. propisano da ako prvostupanjsko tijelo ne odbaci žalbu ili ne zamijeni pobijano rješenje novim, bez odgode će dostaviti žalbu sa spisom predmeta drugostupanjskom tijelu.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika zeleno-lijevog bloka kojim se izražava mišljenje da ono s čime se ne mogu složiti je prijedlog ograničenja koji predlagatelj tumači da proizlazi iz Direktive, a koji kaže da dokumenti tijela javnih poduzeća nisu podložni primjeni direktive ako se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju, pa ne podliježu pravilima o javnoj nabavi. Aktualni Zakon o pravu na pristup informacijama sada sadrži odredbe koje imaju viši standard od te Direktive, a usklađivanje s Direktivom koja predstavlja uvijek minimum standarda, ne smije se koristiti kao razlog snižavanja postojećih nacionalnih standarda i to se jasno kaže u samoj Direktivi, dakle oni koji već imaju standard veći od minimalnog ne mogu koristiti direktivu kao argument da te postojeće standarde snižavaju, a čini nam se da se u nekim dijelovima upravo o tome radi. Primjedba nije prihvaćena iz razloga usklađivanja s člankom 1. stavkom 2. podstavkom b) točkom ii. Direktive kojom je propisano da se Direktiva ne primjenjuje na dokumente u posjedu javnih poduzeća koji se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koji stoga, u skladu s člankom 34. Direktive 2014/25/EU, ne podliježu pravilima o javnoj nabavi.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika SDP-a kojom se izražava mišljenje kako smatraju da je nužno osigurati ponovnu uporabu podataka javnih poduzeća u otvorenom formatu, jer je dio javnih poduzeća imao značajnu ulogu u korupcijskim slučajevima. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer je ovim Prijedlogom zakona ponovna uporaba podataka „javnih poduzeća“ u otvorenom formatu osigurana. Člankom 11. Prijedloga zakona (članak 12. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjenim člankom 28. stavkom 1. propisano je da *„u svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka“*. S tim u vezi naglašavamo da se dostupnost otvorenih podataka za ponovnu uporabu omogućava na dva načina i to javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu te na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu, sukladno članku 10. Prijedloga zakona (članak 11. Konačnog prijedloga zakona) dodanom stavku 2. u članku 27. Zakona). „Javna poduzeća“ (tj. trgovačka društva definirana člankom 13. Prijedloga zakona (članak 14. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjenim člankom 29. stavkom 2. točkom 2. Zakona), nisu dužna postupati po zahtjevu za ponovnu uporabu (sukladno izmijenjenom članku 29. stavku 2.), ali nisu isključena iz obveze objave informacija za ponovnu uporabu propisane gore citiranim izmijenjenim člankom 28. stavkom 1. (Ujedno, spomenutim člankom 13. Prijedloga Zakona (članak 14. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjenim člankom 29. stavkom 2. Zakona se Zakon o pravu na pristup informacijama usklađuje s člankom 4. stavkom 6. Direktive).

Iz istog razloga nije prihvaćena primjedba zastupnice Sabine Glasovac kojom se izražava mišljenje da je nedopustivo i neprihvatljivo da neke dostignute standarde koji su viši od onih propisanih Direktivom EU mi kroz ovaj Prijedlog zakona pokušavamo sniziti po pitanju ponovne uporabe podataka.

Također iz istog razloga nije prihvaćena primjedba zastupnice Urše Raukar Gamulin u kojoj se navodi da se u Direktivi (da je to skup minimalnih pravila) poziva zemlje članice da nadiđu minimalne zahtjeve, te da stoga Hrvatska nema obavezu prenositi ona rješenja i ograničenja koja umanjuju već stečena prava na pristup informacijama te da u tom smislu smatra kako se građanima ne smije oduzeti pravo da zahtijevaju podatke javnih poduzeća u

otvorenom formatu za ponovnu upotrebu, navodeći kao primjere HEP, HŽ i da je zato neprihvatljiv čl. 29. st. 2.

- Nije prihvaćena primjedba Kluba zastupnika SDP-a kojom se izražava stajalište da će jedini kriterij hoće li podržati ove izmjene zakona biti hoće li se Povjereniku za informiranje omogućiti da sam izriče kazne kao što to radi Povjerenstvo za sukob interesa ili neće. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer su sankcije za nedostavljanje informacija i ne izvršavanje naloga Povjerenika sadržane u institutu izvršenja rješenja, (koje provodi Povjerenik), a koji je utvrđen člankom 9. Konačnim prijedlogom zakona (dodanim člankom 25a.), koji je dodan slijedom primjedbi sa rasprave u Hrvatskome saboru).

-Nije prihvaćena primjedba zastupnice Sabine Glasovac kojom se izražava mišljenje da je nedopustivo i neprihvatljivo da se neki dostignuti standardi koji su viši od onih propisanih Direktivom EU, kroz ovaj prijedlog zakona pokušavaju sniziti, navodeći pored ostalog, kroz javno financiranje i javne informacije, kroz duži rok za rješavanje žalbi, kroz trajanje javnog savjetovanja. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se navedena pitanja ne uređuju Direktivom te je u tom smislu u odnosu na navedena pitanja nejasna primjedba o snižavanju standarda koji su viši od onih propisanih Direktivom.

- Nije prihvaćena primjedba zastupnice Urše Raukar Gamulin, (odnosi se na članak 16. Prijedloga zakona), kojom se izražava mišljenje da je sporno što se uvodi mogućnost naplate tijelima s javnim ovlastima koja posluju na tržištu kao što je npr. FINA da naplaćuju pristup podacima koje skupljaju izvan svojih javnih ovlasti, a budući da javne ovlasti u RH propisima nisu nigdje javno definirane, Povjerenik će objaviti spisak takvih tijela koja mogu naplatiti pristup svim podacima, nadalje navodeći da je to u potpunoj suprotnosti od načela Direktive koja se zalaže da svi podaci javnog sektora, pa i onih javnih poduzeća budu dostupni i otvoreni i besplatni. Primjedba nije prihvaćena iz sljedećih razloga: Prije svega, nejasna je i netočna konstatacija u primjedbi da se uvodi mogućnost naplate tijelima s javnim ovlastima da naplaćuju pristup podacima koje skupljaju izvan svojih javnih ovlasti. S tim u vezi napominje se da je člankom 14. Prijedloga zakona (članak 15. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjenim člankom 30. stavkom 1. točkama 9. i 11. propisano da se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju na informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla (t. 9), te na informacije u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom (t.11.); (Slijedom toga se ni naknada za ponovnu uporabu informacija ne može odrediti niti je određena za pristup informacijama na koje se odredbe ovoga Zakona o ponovnoj uporabi informacija ne primjenjuju.). Nadalje, članak 16. Prijedloga zakona (članak 17. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjeni članak 32., kojim se u stavku 3. utvrđuje koja tijela, iznimno od stavka 1. tog članka, mogu korisniku naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija, te stavak 9. istog članka kojim se utvrđuje da Povjerenik za informiranje objavljuje popis tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 3. istog članka, u potpunosti je usklađen s člankom 6. stavcima 2. i 3. Direktive.

- Nije prihvaćena primjedba zastupnika Željka Pavića na članak 16. Prijedloga zakona kojom se izražava mišljenje da je sporno cijena pripreme podataka, da se tu uključuje i cijena anonimizacije podataka, navodeći da je cijena anonimizacije podataka izuzetno visoka i da tu treba bit oprezan jer da bi se moglo desiti da većina naših sugrađana ne može doći do tih podataka zato što su preskupi, te da će vidjet što ćemo dobiti do drugog čitanja, da li će tu biti nekih promjena, navodeći nadalje da u zakonu koji se predlaže, ne postoji distinkcija između zahtjeva koji daju sugrađani i zahtjeva koji daju poduzeća koja će kasnije sa tim podacima

baratati i baviti se komercijalnom djelatnošću. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer je članak 16. Prijedloga zakona (članak 17. Konačnog prijedloga zakona) izmijenjeni članak 32. stavak 2. Zakona, kojim se utvrđuje da tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove koji su nastali, pored ostalog, i zbog „anonimizacije osobnih podataka“ u potpunosti usklađen s člankom 6. stavkom 1. Direktive. Nadalje, što se tiče navođenja da u Zakonu ne postoji distinkcija između zahtjeva koji daju sugrađani i zahtjeva koji daju poduzeća, točno je da u Prijedlogu zakona isto ne postoji budući da bi na taj način korisnici bili stavljeni u nejednaki položaj. Također se upućuje da je Uredbom o troškovima ponovne uporabe informacija („Narodne novine“ br. 87/18) propisano u članku 4. stavku 4. da je zabranjeno stavljanje korisnika u nejednak položaj naplatom troškova različitog iznosa za isti skup podataka.

- Nije prihvaćena primjedba iznesena završno u ime Kluba zastupnika socijaldemokrata kojom se izražava mišljenje da bi bilo jako dobro kad bi se moglo utjecati na to da se rokovi za dostavu podataka smanje te podsjeća da je informacija danas informacija, a sutra je ta informacija zapravo stara vijest i ako dobijemo te podatke prekasno, zapravo nismo dobili ništa. Primjedba nije prihvaćena iz razloga jer se ista ne odnosi na ovaj Prijedlog zakona. Rok za ostvarivanje pravna na pristup informacijama propisan je člankom 20. Zakona o pravu na pristup informacijama, koji se ovim Prijedlogom zakona ne mijenja niti dopunjava.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 345, 17. 11. 2003.),
- Uredba 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31. 5. 2001.),
- Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o izmjeni Direktive 2003/98/EZ o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 175, 27. 6. 2013.).

Pojmovi

Članak 5.

Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

- 1) »Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija« (u daljnjem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba;
- 2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo;
- 3) »Informacija« je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti;
- 4) »Međunarodna informacija« je ona informacija koju je Republici Hrvatskoj ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Republika Hrvatska surađuje ili joj je član;
- 5) »Pravo na pristup informacijama« obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom;

6) »Ponovna uporaba« znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihova djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;

7) »Test razmjernosti i javnog interesa« je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevladava javni interes;

8) »Vlasnik informacije« je tijelo javne vlasti u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija klasificirana stupnjem tajnosti odnosno tijelo druge države ili međunarodna organizacija u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;

9) »Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske« je na internetu javno dostupan alat koji korisnicima kroz puni tekst i/ili uređeni skup metapodataka omogućuje trajni pristup dokumentima pohranjenim u bazi elektroničkih dokumenata i/ili fizičkim zbirka;

10) »Strojno čitljiv oblik« je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu;

11) »Otvoreni oblik« je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu;

12) »Otvoreni standard« je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera;

13) »Portal otvorenih podataka« je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka;

14) »Metapodaci« su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline;

15) »Povjerenik za informiranje« (u daljnjem tekstu: Povjerenik) je neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama i ponovne uporabe informacija;

16) »Odgovorna osoba« u smislu ovoga Zakona je osoba u tijelu javne vlasti čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede Zakona.

Dostavljanje dokumenata u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske

Članak 10.a

(1) Tijela državne uprave i druga državna tijela, pravne osobe koje Republika Hrvatska zakonom ili podzakonskim propisom osniva ili čije osnivanje zakonom izričito predviđa te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, dužne su dokumente iz članka 10. stavka

1. točkama 2. i 4. ovoga Zakona u elektroničkom obliku dostavljati u Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske radi njihove trajne dostupnosti.

(2) Poslove vođenja i održavanja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske obavlja Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske.

(3) Način ustrojavanja i vođenja Središnjeg kataloga službenih dokumenata Republike Hrvatske propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

Objavljivanje dokumenata u svrhu savjetovanja s javnošću

Članak 11.

(1) Tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima dužne su provoditi savjetovanje s javnošću pri donošenju zakona i podzakonskih propisa, a pri donošenju općih akata odnosno drugih strateških ili planskih dokumenta kad se njima utječe na interese građana i pravnih osoba.

(2) Savjetovanje s javnošću tijela državne uprave provode preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanja s javnošću, a druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima preko internetske stranice ili preko središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću, objavom nacrtu propisa, općeg akta odnosno drugog dokumenta, s obrazloženjem razloga i ciljeva koji se žele postići donošenjem propisa, akta ili drugog dokumenta te pozivom javnosti da dostavi svoje prijedloge i mišljenja.

(3) Tijela javne vlasti iz stavka 1. ovoga članka dužna su provesti savjetovanje s javnošću u pravilu u trajanju od 30 dana, osim u slučajevima kad se savjetovanje provodi sukladno propisu kojim se uređuje postupak procjene učinaka propisa.

(4) Po isteku roka za dostavu mišljenja i prijedloga tijelo javne vlasti dužno je izraditi i objaviti na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću odnosno internetskoj stranici izvješće o savjetovanju s javnošću, koje sadrži zaprimljene prijedloge i primjedbe te očitovanja s razlozima za neprihvatanje pojedinih prijedloga i primjedbi. Izvješće o savjetovanju s javnošću nositelj izrade nacrtu obvezno dostavlja tijelu koje usvaja ili donosi propis, opći akt ili dokument.

(5) Tijela javne vlasti dužna su donijeti i na svojoj internetskoj stranici objaviti plan savjetovanja s javnošću za kalendarsku godinu najkasnije do isteka prethodne kalendarske godine. O izmjenama plana savjetovanja tijelo javne vlasti dužno je istim putem izvijestiti javnost.

(6) Plan savjetovanja s javnošću sadrži naziv propisa, općeg akta ili dokumenta za koji se provodi savjetovanje, očekivano vrijeme njegova donošenja ili usvajanja, okvirno vrijeme provedbe internetskog savjetovanja te druge predviđene načine na koje se namjerava provesti savjetovanje, kao što su javne rasprave, distribucija nacrtu propisa zainteresiranoj javnosti elektroničkom poštom, sudjelovanje u radnim skupinama i drugo.

(7) Nakon provedenog savjetovanja dokumentaciju koja nastaje u postupku savjetovanja s javnošću, bilo u elektroničkom obliku bilo na papiru, tijelo javne vlasti dužno je čuvati u skladu s propisima o arhivskom gradivu.

IV. OGRANIČENJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Ograničenja i njihovo trajanje

Članak 15.

(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.

(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:

1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka;

2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu;

3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu;

4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka;

5) ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava;

6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora s drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa;

7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.

(3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:

1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne;

2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti.

(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je:

1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade;

2) informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova.

(5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

(6) Informacije kojima se ograničava pravo na pristup zbog razloga navedenih u stavku 2. točki 5. ovoga članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.

(7) Informacije iz stavka 2. i 3. ovoga članka postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji.

(8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.

Test razmjernosti i javnog interesa

Članak 16.

(1) Tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ovog Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

(2) Kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

(3) Informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka iz stavka 1. ovog članka, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Rješavanje o zahtjevu

Članak 23.

(1) Tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu:

1) kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji,

2) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana od podnošenja prethodnog zahtjeva,

3) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena,

4) kad obavještava korisnika da mu je kao stranki u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu utemeljenih postupaka propisom utvrđena,

5) kad obavještava korisnika da za informaciju postoji obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavku 4. i 5. ovog Zakona,

6) kad obavještava korisnika da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. ovoga Zakona, pri čemu je dužno uputiti korisnika na način ostvarivanja njegova traženja.

(2) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavkom 1. točkom 2., 3., 4. i 5. ovog članka tijelo javne vlasti obvezno je, bez odgode, obavijestiti podnositelja zahtjeva pisanim putem.

(3) Tijelo javne vlasti donosi rješenje kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji, primjenom odredbe članka 16. stavka 1. ovog Zakona.

(4) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

(5) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev:

1) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavku 1. ovog Zakona,

2) ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavicama 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona,

3) ako utvrdi da nema osnove za dopunu ili ispravak dane informacije iz članka 24. ovog Zakona,

4) ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona,

5) ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Žalba

Članak 25.

(1) Protiv rješenja tijela javne vlasti može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(2) Žalba se može izjaviti i kad tijelo javne vlasti, u propisanom roku, ne odluči o zahtjevu podnositelja.

(3) Povjerenik je dužan rješenje o žalbi donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 30 dana od dana predaje uredne žalbe.

(4) Tijela javne vlasti dužna su Povjereniku u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacija iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. Za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, Povjerenik će zatražiti mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

(5) Kad Povjerenik u postupku rješavanja po žalbi treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, rješenje o žalbi dužan je donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 60 dana od dana predaje uredne žalbe.

(6) Kad Povjerenik, za informacije iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, traži mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, dužan je rješenje donijeti i dostaviti stranki, putem prvostupanjskog tijela, najkasnije u roku od 90 dana od dana predaje uredne žalbe.

(7) Kad utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

(8) Smatrat će se da je tijelo javne vlasti onemogućilo ili ograničilo pristup informacijama korisniku ako ne postupi po odluci Povjerenika iz stavka 7. ovoga članka ili to ne učini u roku koji je odredio Povjerenik.

VI. PONOVDNA UPORABA INFORMACIJA

Pravo na ponovnu uporabu informacija

Članak 27.

(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjernan utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.

(3) Na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.

Praktična rješenja za ponovnu uporabu informacija

Članak 28.

- (1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima.
- (2) Preko portala otvorenih podataka koji vodi i održava Digitalni informacijsko-dokumentacijski ured Vlade Republike Hrvatske osigurava se popis informacija dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta informacija, osobito kada se radi o knjižnicama, muzejima i arhivima.
- (4) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovoga članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.
- (5) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata.

Zahtjev za ponovnu uporabu informacija

Članak 29.

- (1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).
- (2) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.
- (3) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.

Rješavanje o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija

Članak 30.

- (1) Tijelo javne vlasti rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija ako se zahtjev odnosi na:
 - 1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
 - 2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu,

- 3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa,
 - 4) dijelove informacije koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake,
 - 5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija,
 - 6) informacije koje su u posjedu obrazovnih i znanstvenoistraživačkih ustanova, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, škole i ustanove visokog obrazovanja, osim knjižnica ustanova visokog obrazovanja,
 - 7) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica, muzeja i arhiva,
 - 8) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu obavljanja javnog posla.
- (2) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(3) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencije od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.

Uvjeti za ponovnu uporabu informacija

Članak 31.

- (1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu.
- (2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje.
- (3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu.
- (4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike.
- (5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave.
- (6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.

Naknada za ponovnu uporabu informacija

Članak 32.

(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija kad informacije objavljuje na službenim internetskim stranicama.

(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Iznimno, tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti troškove uz troškove iz stavka 2. ovoga članka ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) tijelo javne vlasti pretežito se financira iz vlastitih prihoda ili

2) korisnik zahtijeva informacije kojima tijelo javne vlasti osigurava odgovarajuće prihode kojim pokriva troškove njihova prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave.

(4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(6) Tijela javne vlasti dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

Naknada za ponovnu uporabu informacija knjižnica, muzeja i arhiva

Članak 33.

(1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.

(2) Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis,

uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.

(3) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona i kriterijima o načinu izračuna troškova iz stavka 1. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.

Zabrana diskriminacije i isključiva prava

Članak 34.

(1) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Opravdanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine, osim kad se radi o digitalizaciji informacija u području kulture.

(3) Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. Odluke ili ugovori kojima se odobrava isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana donošenja, odnosno sklapanja ugovora.

(4) Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerava u svrhu digitalizacije informacija u području kulture, vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. Ako se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina.

(5) U slučaju isključivog prava iz stavka 4. ovoga članka ugovorom se obvezno mora predvidjeti osiguravanje besplatnog primjerka digitaliziranih informacija iz područja kulture, a koji je dostupan za ponovnu uporabu nakon isteka vremena na koje je dodijeljeno isključivo pravo.

(6) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima, osim ako se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture, moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti po stupanju na snagu ovoga Zakona.

(7) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka 4. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.

VII. POVJERENIK ZA INFORMIRANJE

Povjerenik za informiranje

Članak 35.

(1) Povjerenik štiti, prati i promiče pravo na pristup informacijama i pravo na ponovnu uporabu informacija.

(2) Povjerenik ne može biti pozvan na odgovornost, pritvoren ili kažnjen za izraženo mišljenje i poduzete radnje u okviru svog djelokruga rada, osim ako se radi o kršenju zakona od strane Povjerenika koje predstavlja kazneno djelo.

(3) Povjerenik:

- obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija;

- obavlja nadzor i provodi inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona;

- prati provedbu ovoga Zakona i propisa kojima se uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija te izvješćuje javnost o njihovoj provedbi;

- predlaže tijelima javne vlasti poduzimanje mjera radi unapređivanja ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija, uređenog ovim Zakonom;

- informira javnost o ostvarivanju prava korisnika na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija;

- predlaže mjere za stručno osposobljavanje i usavršavanje službenika za informiranje u tijelima javne vlasti i upoznavanje s njihovim obvezama u vezi s primjenom ovoga Zakona;

- inicira donošenje ili izmjene propisa radi provedbe i unapređenja prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija;

- podnosi Hrvatskome saboru izvješće o provedbi ovoga Zakona i druga izvješća kad ocijeni da je to potrebno;

- svake tri godine izvješćuje Europsku komisiju o dostupnosti informacija za ponovnu uporabu, a osobito o uvjetima korištenja, isključivim pravima, naplati troškova te postupanju po pravnim lijekovima. Izvješće se objavljuje na internetskoj stranici Povjerenika;

- sudjeluje u radu radnih tijela Hrvatskoga sabora i prisustvuje sjednicama Hrvatskoga sabora kad su na dnevnom redu pitanja iz njegova djelokruga;

- podnosi optužni prijedlog i izdaje prekršajni nalog za utvrđene prekršaje.

(4) Za pristup i rad s klasificiranim podacima Povjerenik i državni službenici u Uredu, moraju ispunjavati uvjete propisane posebnim zakonom, te su dužni čuvati, sukladno zakonu kojim se

uređuje tajnost podataka, sve osobne i druge povjerljive podatke koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti.

Razrješenje Povjerenika

Članak 38.

(1) Hrvatski sabor razriješit će dužnosti Povjerenika prije isteka vremena na koje je izabran:

- ako to sam zatraži,
- ako nastupe okolnosti zbog kojih više ne ispunjava uvjete za izbor iz članka 37. ovog Zakona,
- ako je spriječen obavljati dužnost u razdoblju duljem od šest mjeseci,
- ako ne obavlja dužnost sukladno ovom Zakonu.

(2) Postupak za razrješenje Povjerenika pokreće Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav Hrvatskoga sabora.

(3) Povjerenika razrješuje Hrvatski sabor uz prethodno mišljenje Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 61.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu javne vlasti koja ne postupi u skladu s odlukom Povjerenika iz članka 25. stavka 7. ovoga Zakona ili ne postupi u roku koji je određen odlukom Povjerenika.

(2) Novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja oštetiti, uništi, sakrije ili na drugi način učini nedostupnim dokument koji sadrži informaciju u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, odnosno novčanom kaznom od 2000,00 do 100.000,00 kuna pravna osoba koja upotrijebi informacije protivno objavljenim uvjetima za ponovnu uporabu informacija iz članka 31. ovoga Zakona.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2022. godinu.
Rok: I. kvartal 2022.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora (SL L 172, 26.6.2019.)
32019L1024

- Članci 1., 2., 3., 4., 7., 8., 11. i 12. preuzeto: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr.sc. Ivan Malenica

Ministar

(potpis)

11. siječnja 2021.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

17. 1. 2022.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1024 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o otvorenim podacima i ponovnoj uporabi informacija javnog sektora

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>POGLAVLJE I.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 1.</p> <p>Predmet i područje primjene</p> <p>1. Kako bi se promicala uporaba otvorenih podataka i potakle inovacije proizvoda i usluga, ovom se Direktivom utvrđuje skup minimalnih pravila kojima se uređuju ponovna uporaba i praktični dogovori za olakšavanja ponovne uporabe:</p> <p>(a) postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora država članica;</p> <p>(b) postojećih dokumenata u posjedu javnih poduzeća koja:</p> <p>i. djeluju u područjima utvrđenima u Direktivi 2014/25/EU;</p> <p>ii. djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007;</p> <p>iii. djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008; ili</p> <p>iv. djeluju kao brodari Zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe (EEZ) br. 3577/92.;</p> <p>(c) istraživačkih podataka, na temelju uvjeta utvrđenih u članku 10.</p>	<p>Čl. 15. NPZ kojim je izmijenjen članak 30 Zakona</p>	<p>Djelomično preuzet-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Članak 1.</p> <p>(1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija koje posjeduju tijela javne vlasti, propisuju se načela, ograničenja, postupak i način ostvarivanja i olakšavanja pristupa i ponovne uporabe informacija, djelokrug, način rada i uvjeti za imenovanje i razrješenje Povjerenika za informiranje te inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona.</p> <p>(2) Ovim se Zakonom uređuju i druge obveze tijela javne vlasti te prekršajne odredbe vezane za ostvarivanje prava na pristup informacijama.</p> <p>(3) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom.</p> <p>(4) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske.</p> <p>(5) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na informacije koje predstavljaju klasificirane informacije čiji su vlasnici međunarodne organizacije ili druge države, te klasificirane informacije tijela javne vlasti koje nastaju ili se razmjenjuju u okviru suradnje s međunarodnim organizacijama ili drugim državama.</p>
---	--	---	---

<p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <p>(a) dokumente čija je isporuka izvan opsega javne zadaće dotičnih tijela javnog sektora kako je to definirano zakonom ili drugim obvezujućim pravilima država članica ili, ako takva pravila ne postoje, kako je to definirano u skladu s uobičajenom administrativnom praksom dotične države članice, pod uvjetom da je opseg javnih zadaća transparentan i podložan preispitivanju;</p> <p>(b) dokumente u posjedu javnih poduzeća:</p> <p>i. izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa, kako je to definirano zakonom ili drugim obvezujućim propisima države članice;</p> <p>ii. koji se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koji stoga, u skladu s člankom 34. Direktive 2014/25/EU, ne podliježu pravilima o javnoj nabavi;</p> <p>(c) dokumente na kojima treće osobe imaju prava intelektualnog vlasništva;</p> <p>(d) dokumente poput osjetljivih podataka, kojima pristup nije dopušten na temelju režimâ pristupa u državi članici, među ostalim zbog:</p> <p>i. zaštite nacionalne sigurnosti (to jest, državne sigurnosti), obrane ili javne sigurnosti,</p> <p>ii. statističke povjerljivosti,</p>	<p>„Informacije na koje se ne primjenjuje ponovna uporaba</p> <p>Članak 30.</p> <p>(1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ponovnu uporabu informacija ne primjenjuju se na sljedeće informacije:</p> <p>1) informacije iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,</p> <p>2) povjerljive statističke informacije, sukladno zakonu,</p> <p>3) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa,</p> <p>4) logotipe, grbove ili oznake,</p> <p>5) informacije koje su u posjedu tijela koja pružaju javne usluge radija, televizije i elektroničkih medija,</p> <p>6) informacije koje su u posjedu obrazovnih ustanova osim informacija u posjedu ustanova visokog obrazovanja koje se odnose na istraživačke podatke,</p> <p>7) informacije koje su u posjedu znanstvenoistraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane u svrhu prijenosa rezultata istraživanja, osim u slučaju ako se informacije odnose na istraživačke podatke,</p> <p>8) informacije koje posjeduju ustanove u kulturi, osim knjižnica uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva,</p> <p>9) informacije koje se ne prikupljaju u</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Članak 15.</p> <p>(1) Tijela javne vlasti ograničit će pristup informacijama koje se tiču svih postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka.</p> <p>(2) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji:</p> <p>1) ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka;</p> <p>2) ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu;</p> <p>3) ako je informacija porezna tajna, sukladno zakonu;</p> <p>4) ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka;</p> <p>5) ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka nositelja prava;</p> <p>6) ako je pristup informaciji ograničen sukladno međunarodnim ugovorima ili se radi o informaciji nastaloj u postupku sklapanja ili pristupanja međunarodnim ugovorima ili pregovora s drugim državama ili međunarodnim organizacijama, do završetka postupka, ili se radi o informaciji nastaloj u području održavanja diplomatskih odnosa;</p> <p>7) u ostalim slučajevima utvrđenim zakonom.</p> <p>(3) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:</p> <p>1) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne;</p> <p>2) onemogućilo rad tijela koja obavljaju upravni nadzor, inspekcijски nadzor, odnosno nadzor zakonitosti.</p>
--	---	--

<p>iii.komercijalne povjerljivosti (uključujući poslovne ili profesionalne tajne ili tajne trgovačkog društva);</p> <p>(e)dokumente kojima pristup nije dopušten ili kojima je pristup ograničen zbog zaštite osjetljivih informacija o zaštiti kritične infrastrukture kako su definirane u članku 2. točki (d) Direktive 2008/114/EZ;</p> <p>(f)dokumente kojima je pristup ograničen na temelju režimâ pristupa u državama članicama, uključujući slučajeve u kojima građani ili pravni subjekti moraju dokazati poseban interes kako bi dobili pristup dokumentima;</p> <p>(g) logotipove, grbove i oznake;</p> <p>(h)dokumente kojima pristup nije dopušten ili kojima je pristup ograničen na temelju režimâ pristupa zbog zaštite osobnih podataka, i dijelove dokumenata kojima se može pristupiti na temelju tih režima koji sadržavaju osobne podatke čija je ponovna uporaba utvrđena zakonom kao neusklađena s pravom o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka ili kao takva da potkopava zaštitu privatnosti i integritet pojedinca, posebice u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom o zaštiti osobnih podataka;</p> <p>(i)dokumente u posjedu javne radiotelevizije i njezinih društava kćeri te drugih tijela ili njihovih društava kćeri koji obavljaju djelatnost javne radiodifuzije;</p> <p>(j)dokumente u posjedu kulturnih ustanova,</p>	<p>svrhu obavljanja javnog posla.</p> <p>10) informacije kojima pristup nije dopušten ili je ograničen zbog zaštite osjetljivih podataka o zaštiti kritične infrastrukture, kako su definirani zakonom kojim se uređuju kritične infrastrukture.</p> <p>11) informacije u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona:</p> <ul style="list-style-type: none"> - koje su izrađene izvan opsega pružanja usluga od općeg interesa propisanog zakonom ili drugim propisom; - koje se odnose na djelatnosti izravno izložene tržišnom natjecanju i koje stoga, sukladno propisima o javnoj nabavi ne podliježu pravilima o javnoj nabavi. <p>(2) Tijela javne vlasti odlučujući po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem će odbiti zahtjev za ponovnu uporabu informacija.“.</p>		<p>(4) Tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacija u postupku izrade unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade; 2) informacija nastala u postupku usuglašavanja pri donošenju propisa i drugih akata te u razmjeni stavova i mišljenja unutar jednog ili među više tijela javne vlasti, a njezino bi objavljivanje moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. <p>(5) Ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.</p> <p>(6) Informacije kojima se ograničava pravo na pristup zbog razloga navedenih u stavku 2. točki 5. ovoga članka postaju dostupne javnosti kad to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacije mogla biti prouzročena šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kad je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.</p> <p>(7) Informacije iz stavka 2. i 3. ovoga članka postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na temelju kojih je tijelo javne vlasti ograničilo pravo na pristup informaciji.</p> <p>(8) Pristup informaciji iz stavka 4. točke 1. ovoga članka može se ograničiti i nakon što je informacija dovršena, osobito ako bi ta objava ozbiljno narušila proces odlučivanja i izražavanja mišljenja ili dovela do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, osim ako postoji prevladavajući javni interes za objavu informacije.</p>
---	---	--	---

<p>osim knjižnica, među ostalim sveučilišnih knjižnica, muzeja i arhiva;</p> <p>(k) dokumente u posjedu obrazovnih ustanova sekundarne razine i niže i, u slučaju svih ostalih obrazovnih ustanova, dokumente koji nisu navedeni u stavku 1. točki (c);</p> <p>(l) dokumente koji nisu navedeni u stavku 1. točki (c), a koji su u posjedu istraživačkih organizacija i organizacija koje financiraju istraživanja, uključujući organizacije osnovane radi prijenosa rezultata istraživanja.</p> <p>3. Ova se Direktiva temelji na Unijanim i nacionalnim režimima pristupa te se njome ti režimi ne dovode u pitanje.</p> <p>4. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje Unijino i nacionalno pravo o zaštiti osobnih podataka, a posebno Uredba (EU) 2016/679 i Direktiva 2002/58/EZ, ni odgovarajuće odredbe nacionalnog prava.</p> <p>5. Obveze određene u skladu s ovom Direktivom primjenjuju se samo u mjeri u kojoj su usklađene s odredbama međunarodnih sporazuma o zaštiti prava intelektualnog vlasništva, a posebno Bernske konvencije, Sporazuma o TRIPS-u i Ugovora o autorskom pravu WIPO-a.</p> <p>6. Pravo stvaratelja baze podataka predviđeno u članku 7. stavku 1. Direktive 96/9/EZ ne ostvaruju tijela javnog sektora</p>			
--	--	--	--

<p>kako bi se spriječila ponovna uporaba dokumenata ili kako bi se ograničila ponovna uporaba izvan ograničenja utvrđenih ovom Direktivom.</p> <p>7. Ovom se Direktivom uređuje ponovna uporaba postojećih dokumenata u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća država članica, među ostalim dokumenata na koje se primjenjuje Direktiva 2007/2/EZ.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „tijelo javnog sektora” znači državna, regionalna ili lokalna tijela, javnopravna tijela ili udruge koje je osnovalo jedno ili nekoliko takvih tijela ili jedno ili nekoliko takvih javnopravnih tijela;</p> <p>2. „javnopravna tijela” znači tijela koja posjeduju sve od sljedećih značajki:</p> <p>(a) uspostavljena su posebno u svrhu zadovoljavanja potreba od općeg interesa, koje nisu industrijske ili komercijalne naravi;</p> <p>(b) imaju pravnu osobnost; i</p> <p>(c) većim dijelom financiraju ih državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela ili u pogledu</p>	<p>Članak 2. NPZ-a kojim je dopunjen članak 5. Zakona</p> <p>Članak 5. (točke 15. do 24)</p> <p>15. „Otvoreni podaci” su podaci dostupni u otvorenim oblicima koji se mogu za bilo koju namjenu slobodno koristiti, ponovno uporabiti i dijeliti, bez ograničenja ili s minimalnim pravnim, tehničkim ili financijskim ograničenjima.</p> <p>16) „Standardna dozvola” je niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim dozvolama dostupnima putem interneta;</p> <p>17) „Anonimizacija” je proces izmjene informacije u anonimne informacije koje ne upućuju na fizičke osobe čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podaci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne</p>	<p>Djelomično preuzet-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Članak 5., točke 1. do 14.</p> <p>Pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>1) »Korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu uporabu informacija« (u daljnjem tekstu: korisnik) je svaka domaća ili strana fizička i pravna osoba;</p> <p>2) »Tijela javne vlasti«, u smislu ovoga Zakona, su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno</p>

<p>upravljanja podliježu nadzoru tih tijela ili imaju upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovice članova imenovala državna, regionalna ili lokalna tijela ili druga javnopravna tijela;</p> <p>3. „javno poduzeće” znači svako poduzeće aktivno u područjima utvrđenima u članku 1. stavku 1. točki (b) nad kojim tijela javnog sektora mogu izvršavati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva u njemu, svojeg financijskog sudjelovanja u njemu ili na temelju pravila kojima je ono uređeno. Smatra se da postoji prevladavajući utjecaj tijela javnog sektora u bilo kojem od sljedećih slučajeva u kojima ta tijela izravno ili neizravno:</p> <p>(a) drže većinu upisanog kapitala poduzeća;</p> <p>(b) raspoložu većinom glasova povezanih s dionicama koje je izdalo poduzeće;</p> <p>(c) mogu imenovati više od polovice članova upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća.</p> <p>4. „sveučilište” znači bilo koje tijelo javnog sektora koje pruža visoko obrazovanje nakon srednje škole kojim se stječe akademski stupanj;</p> <p>5. „standardna dozvola” znači niz unaprijed utvrđenih uvjeta za ponovnu uporabu u digitalnom obliku, po mogućnosti usklađenih sa standardiziranim javnim</p>	<p>može utvrditi identitet ispitanika;</p> <p>18) „Dinamički podaci” su informacije u digitalnom obliku koje se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove promjenjivosti ili brzog zastarijevanja; podaci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima;</p> <p>19) „Istraživački podaci” su informacije u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koje se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstvenoistraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokaz u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata;</p> <p>20) „Visokovrijedni skupovi podataka” su informacije čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo, okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te prikladnih (koji štite dignitet) radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka;</p> <p>21) „Razumni povrat ulaganja” je postotak ukupne naknade, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova;</p> <p>22) „Treća osoba” je bilo koja fizička ili</p>		<p>većinsko vlasništvo;</p> <p>3) »Informacija« je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti;</p> <p>4) »Međunarodna informacija« je ona informacija koju je Republici Hrvatskoj ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Republika Hrvatska surađuje ili joj je član;</p> <p>5) »Pravo na pristup informacijama« obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom;</p> <p>6) »Ponovna uporaba« znači uporabu informacija tijela javne vlasti od strane fizičkih ili pravnih osoba, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju su informacije nastale, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena informacija između tijela javne vlasti radi obavljanja poslova iz njihova djelokruga ne predstavlja ponovnu uporabu;</p> <p>7) »Test razmjernosti i javnog interesa« je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevladava javni interes;</p> <p>8) »Vlasnik informacije« je tijelo javne vlasti u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija klasificirana stupnjem tajnosti odnosno tijelo druge države ili međunarodna organizacija u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;</p>
---	--	--	--

<p>dozvolama dostupnima putem interneta; 6., „dokument” znači:</p> <p>(a) svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronički oblik ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis); ili (b) svaki dio takvog sadržaja;</p> <p>7., „anonimizacija” znači proces izmjene dokumenata u anonimne dokumente koji se ne odnose na fizičku osobu čiji je identitet utvrđen ili čiji se identitet može utvrditi ili proces kojim se osobni podatci čine anonimnima na način da se ne može utvrditi identitet ispitanika ili se više ne može utvrditi identitet ispitanika.</p> <p>8., „dinamički podatci” znači dokumenti u digitalnom obliku koji se ažuriraju često ili u stvarnom vremenu, posebno zbog njihove volatilnosti ili brzog zastarijevanja; podatci koje su proizveli senzori obično se smatraju dinamičkim podacima;</p> <p>9., „istraživački podatci” znači dokumenti u digitalnom obliku, osim znanstvenih publikacija, koji se prikupljaju ili izrađuju tijekom znanstveno-istraživačkih aktivnosti i upotrebljavaju se kao dokazi u istraživačkim postupcima ili ih istraživačka zajednica općenito smatra potrebnima za provjeru istraživačkih nalaza i rezultata;</p> <p>10., „visokovrijedni skupovi podataka” znači dokumenti čija je ponovna uporaba povezana s važnim koristima za društvo,</p>	<p>pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javne vlasti.“.</p> <p>23) »Povjerenik za informiranje« (u daljnjem tekstu: Povjerenik) je neovisno državno tijelo za zaštitu prava na pristup informacijama i ponovne uporabe informacija;</p> <p>24) »Odgovorna osoba« je čelnik tijela, odnosno osoba ovlaštena za zastupanje i predstavljanje tijela javne vlasti.“.</p>		<p>9) »Središnji katalog službenih dokumenata Republike Hrvatske« je na internetu javno dostupan alat koji korisnicima kroz puni tekst i/ili uređeni skup metapodataka omogućuje trajni pristup dokumentima pohranjenim u bazi elektroničkih dokumenata i/ili fizičkim zbirka; 10) »Strojno čitljiv oblik« je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutarnju strukturu; 11) »Otvoreni oblik« je oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu; 12) »Otvoreni standard« je u pisanom obliku utvrđen standard s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera; 13) »Portal otvorenih podataka« je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka javnog sektora. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka; 14) »Metapodaci« su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu skupinu podataka ili samo neki dio cjeline;</p>
---	--	--	---

<p>okoliš i gospodarstvo, osobito zbog njihove prikladnosti za stvaranje usluga s dodanom vrijednošću, aplikacija i novih, kvalitetnih te pristojnih radnih mjesta, te zbog brojnih mogućih korisnika usluga s dodanom vrijednošću i aplikacija koje se temelje na tim skupovima podataka;</p> <p>11. „ponovna uporaba” znači uporaba, od strane osoba ili pravnih subjekata, sljedećih dokumenata u posjedu:</p> <p>(a) tijela javnog sektora, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena u okviru javne zadaće za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata među tijelima javnog sektora isključivo radi obavljanja njihovih javnih zadaća; ili</p> <p>(b) javnih poduzeća, za komercijalne ili nekomercijalne namjene koje nisu početna namjena pružanja usluga od općeg interesa za koju su dokumenti bili izrađeni, osim za razmjenu dokumenata između javnih poduzeća i tijela javnog sektora isključivo radi obavljanja javnih zadaća tijela javnog sektora;</p> <p>12. „osobni podatci” znači osobni podatci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679;</p> <p>13. „strojno čitljiv oblik” znači oblik datoteke strukturiran tako da ga softverska aplikacija može lako</p>			
---	--	--	--

<p>identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti posebne podatke, uključujući pojedinačne činjenične navode i njihovu unutarnju strukturu;</p> <p>14. „otvoreni oblik” znači oblik datoteke koji je neovisan o korištenoj platformi i stavljen na raspolaganje javnosti bez ograničenja koja bi priječila ponovnu uporabu dokumenata;</p> <p>15. „formalni otvoreni standard” znači standard koji je utvrđen u pisanom obliku s detaljnim specifikacijama preduvjeta za osiguravanje interoperabilnosti softvera;</p> <p>16. „razumni povrat ulaganja” znači postotak ukupne pristojbe, povrh iznosa potrebnog za povrat prihvatljivih troškova, koji je od fiksne kamatne stope ESB-a veći za najviše 5 postotnih bodova;</p> <p>17. „treća osoba” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja posjeduje podatke, a nije tijelo javnog sektora ili javno poduzeće.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Opće načelo</p> <p>1. Podložno stavku 2. ovog članka, države članice osiguravaju da se dokumenti na koje se primjenjuje ova Direktiva u skladu s člankom 1. mogu ponovno uporabiti za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu s poglavljima III. i IV.</p> <p>2. Za dokumente na kojima knjižnice, među ostalim sveučilišne knjižnice, muzeji i</p>	<p>Članak 12. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona „Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na</p>	<p>Djelomično usklađeno</p> <p>(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Članak 27.st.1.</p> <p>(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu uporabu informacija u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.</p>

<p>arhivi imaju prava intelektualnog vlasništva i za dokumente u posjedu javnih poduzeća, države članice osiguravaju da se, ako je ponovna uporaba takvih dokumenata dopuštena, ti dokumenti mogu ponovno uporabiti za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu poglavljima III. i IV.</p>	<p>lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka.</p> <p>(2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem tekstu: API) i u obliku masovnog preuzimanja.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. Ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.</p> <p>(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja.</p> <p>(5) Tematske kategorije visokovrijednih</p>		
--	---	--	--

	<p>skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.</p> <p>(6) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.</p> <p>(7) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“.</p>		
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ZAHTJEVI ZA PONOVDNU UPORABU</p> <p>Članak 4.</p> <p>Obrada zahtjevâ za ponovnu uporabu</p> <p>1. Tijela javnog sektora obrađuju, elektroničkim putem ako je to moguće i primjereno, zahtjeve za ponovnu uporabu i podnositelju zahtjeva stavljaju na raspolaganje dokument za ponovnu uporabu</p>	<p>(člankom 11. NPZ izmijenjene je članak 27. Zakona</p> <p>Članak 27. stavak 6.</p> <p>“Na pitanja koja nisu posebno uređena ovom glavom primjenjuju se na odgovarajući način ostale odredbe ovoga Zakona.”</p> <p>Člankom 14. NPZ izmijenjen je članak 29. Zakona</p> <p>„Zahtjev za ponovnu uporabu informacija i zaštita prava korisnika</p>	<p>Djelomično preuzeto- (već preuzeto Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Ustupanje zahtjeva članak 21</p> <p>(1) Ako tijelo javne vlasti ne posjeduje informaciju, a ima saznanja o tijelu koje je posjeduje, dužno je, bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti zahtjev tome tijelu, a o čemu će obavijestiti podnositelja. Rokovi ostvarivanja prava</p>

<p>ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole u razumnom roku koji je u skladu s vremenskim okvirima utvrđenima za obradu zahtjevâ za pristup dokumentima.</p> <p>2. Ako nisu utvrđeni rokovi ili druga pravila kojima se uređuje pravodobno stavljanje na raspolaganje dokumenata, tijela javnog sektora obrađuju zahtjev i dostavljaju podnositelju zahtjeva dokumente za ponovnu uporabu ili, ako je potrebna dozvola, izrađuju za podnositelja ponudu dozvole što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od 20 radnih dana od primitka zahtjeva. Taj se rok može produljiti za daljnjih 20 radnih dana za opsežne ili složene zahtjeve. U takvim slučajevima, podnositelja zahtjeva obavješćuje se, što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od tri tjedna od početnog zahtjeva, da je potrebno više vremena za obradu zahtjeva i o razlozima za takvo produljenje.</p> <p>3. U slučaju negativne odluke tijela javnog sektora priopćuju podnositelju zahtjeva razloge odbijanja na temelju relevantnih odredaba režima pristupa u toj državi članici ili odredaba kojima se prenosi ova Direktiva, a posebno članka 1. stavka 2. točaka od (a) do (h) ili članka 3. Ako se negativna odluka temelji na članku 1. stavku 2. točki (c), tijelo javnog sektora uključuje upućivanje na fizičku ili pravnu osobu, ako je poznata, koja je nositelj prava ili, kao druga mogućnost, na</p>	<p style="text-align: center;">Članak 29.</p> <p>(1) U zahtjevu za ponovnu uporabu informacija podnositelj zahtjeva mora, osim podataka iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona, navesti informacije koje želi ponovno upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih informacija, kao i svrhu korištenja informacija (komercijalna ili nekomercijalna svrha).</p> <p>(2) Po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija nisu dužni postupati slijedeći subjekti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. obrazovne ustanove, znanstveno istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja; 2. Trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima ili može imati, izravno ili neizravno, prevladavajući utjecaj na temelju svojeg vlasništva, financijskog udjela ili na temelju pravila kojima je društvo uređeno i koja: <ul style="list-style-type: none"> - obavljaju neku od djelatnosti koje se odnose na područje plina i toplinske energije, električne energije, vodnoga gospodarstva, usluga prijevoza, zračnih, morskih i riječnih luka, poštanske usluge, vađenje nafte i plina te istraživanje ili vađenja ugljena ili drugih krutih goriva u 	<p>na pristup informaciji računaju se od dana kada je nadležno tijelo javne vlasti zaprimilo ustupljeni zahtjev.</p> <p>(2) Ako tijelo javne vlasti zaprimi zahtjev za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 1. ovog Zakona, a nije njezin vlasnik, dužno je bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti zahtjev vlasniku informacije, o čemu će obavijestiti podnositelja.</p> <p>(3) Ako tijelo javne vlasti zaprimi zahtjev za pristup međunarodnoj informaciji, dužno je bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti isti vlasniku informacije, o čemu će obavijestiti podnositelja. Iznimno, tijelo javne vlasti postupit će po zaprimljenom zahtjevu za pristup međunarodnoj informaciji, ako je iz same informacije nedvojbeno vidljivo da je ona namijenjena neposrednoj objavi.</p> <p style="text-align: center;">Produženje rokova Članak 22.</p> <p>(1) Rokovi za ostvarivanje prava na pristup informaciji mogu se produžiti za 15 dana, računajući od dana kad je tijelo javne vlasti trebalo odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ako se informacija mora tražiti izvan sjedišta tijela javne vlasti, 2) ako se jednim zahtjevom traži veći broj različitih informacija,
---	---	--

<p>izdavatelja dozvole od kojeg je tijelo javnog sektora dobilo odgovarajući materijal. Knjižnice, među ostalim sveučilišne knjižnice, muzeji i arhivi nisu dužni uključiti takvo upućivanje.</p> <p>4. Svaka odluka o ponovnoj uporabi mora sadržavati uputu o pravnim sredstvima za slučaj da podnositelj zahtjeva želi osporavati odluku. Pravna sredstva uključuju mogućnost preispitivanja koje provodi nepristrano tijelo za preispitivanje s odgovarajućim stručnim znanjem, kao što je nacionalno tijelo za tržišno natjecanje, relevantno tijelo za pristup dokumentima, nadzorno tijelo uspostavljeno u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 ili nacionalno pravosudno tijelo čije su odluke obvezujuće za dotično tijelo javnog sektora.</p> <p>5. Za potrebe ovog članka države članice utvrđuju praktične dogovore radi olakšavanja djelotvorne ponovne uporabe dokumenata. Ti dogovori mogu posebno uključivati sredstva za pružanje odgovarajućih informacija o pravima predviđenima u ovoj Direktivi te pružanje odgovarajuće pomoći i smjernica.</p> <p>6. Sljedeći subjekti nisu dužni postupati u skladu s ovim člankom:</p> <p>(a) javna poduzeća;</p> <p>(b) obrazovne ustanove, istraživačke organizacije i organizacije koje</p>	<p>skladu sa zakonom kojim se uređuje javna nabava.</p> <p>- djeluju kao operateri javnih usluga na temelju članka 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br.1191/69 i 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007);</p> <p>- djeluju kao zračni prijevoznici koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (SL L 293, 31.10.2008), ili</p> <p>- djeluju kao brodari zajednice koji ispunjavaju obveze javnih usluga na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) (SL L 364, 12.12.1992).</p> <p>(3) Smatra se da Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima prevladavajući utjecaj u smislu stavka 2. točke 2. ovoga članka ako, izravno ili neizravno:</p>	<p>3) ako je to nužno da bi se osigurala potpunost i točnost tražene informacije,</p> <p>4) ako je dužno provesti test razmjernosti i javnog interesa, sukladno odredbama ovog Zakona.</p> <p>(2) O produženju rokova tijelo javne vlasti će bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana, od dana zaprimanja urednog zahtjeva obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen.</p> <p>Članak 35. stavak 3. podstavak 1.</p> <p>(3) Povjerenik:</p> <p>– obavlja poslove drugostupanjskog tijela u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu uporabu informacija;</p> <p>Članak 36. stavak 4.</p> <p>(4) Povjerenik je u svom radu samostalan i neovisan, te je za svoj rad odgovoran Hrvatskom saboru.</p> <p>Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)</p> <p><i>Sadržaj rješenja</i></p> <p>Članak 98.</p> <p>(1) Rješenje se sastoji od zaglavlja, uvoda, izreke, obrazloženja, upute o pravnom lijeku, potpisa službene osobe i otiska službenog pečata javnopravnog tijela.</p>
---	--	---

<p>financiraju istraživanja.</p>	<p>1. ima većinu upisanog kapitala društva, ili 2. kontrolira većinu glasova koji se odnose na dionice koje je društvo izdalo, ili 3. može imenovati više od polovine članova nadzornog, upravnog ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova društva.</p> <p>(4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, tijela javne vlasti ne donose rješenje kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade.</p> <p>(6) Tijelo javne vlasti postupat će po zahtjevu za ponovnu uporabu informacija putem sredstava elektroničke komunikacije, kad god je to moguće i prikladno.</p> <p>(7) Protiv rješenja o ponovnoj uporabi informacija može se izjaviti žalba Povjereniku u roku od 15 dana od dana dostave rješenja. Protiv rješenja Povjerenika žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim</p>	<p>(2) Uvod sadržava naziv javnopravnog tijela koje je rješenje donijelo, propis o nadležnosti, osobno ime, odnosno naziv stranke i osoba ovlaštenih za zastupanje, kratku oznaku predmeta postupka te naznaku je li postupak pokrenut po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke. Uvod sadržava i naznaku da su rješenje donijela dva javnopravna tijela ili više njih ili da je rješenje doneseno u ponovljenom postupku ili po presudi suda nadležnog za upravne sporove ili uz suglasnost, potvrdu ili po pribavljenom mišljenju drugog tijela. Kad je upravnu stvar riješilo kolegijalno tijelo, navodi se dan sjednice na kojoj je stvar riješena.</p> <p>(3) Izreka sadržava odluku o upravnoj stvari. Izreka mora biti kratka i određena. Kad odluka sadržava rok, uvjet, namet, pridržaj opoziva ili obvezu sklapanja upravnog ugovora, to treba biti sadržano u izreci.</p> <p>(4) Izreka se može podijeliti u više točaka. Troškovi postupka utvrđuju se u posebnoj točki izreke, kao i to da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.</p> <p>(5) Obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.</p>
----------------------------------	---	--

	<p>upravnim sudom Republike Hrvatske.</p> <p>(8) Ako tijelo javne vlasti odbije zahtjev za ponovnu uporabu zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužno je obavijestiti podnositelja o nositelju prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nositelju licencije od kojeg je tijelo javne vlasti dobilo odnosnu informaciju.“.</p>		(6) Uputom o pravnom lijeku stranka se obavješćuje može li protiv rješenja izjaviti žalbu ili pokrenuti upravni spor, kojem tijelu, u kojem roku i na koji način.
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>UVJETI ZA PONOVNUPORABU</p> <p>Članak 5.</p> <p>Dostupni oblici</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje poglavlje V., tijela javnog sektora i javna poduzeća stavljaju na raspolaganje svoje dokumente u bilo kojem postojećem obliku ili jeziku i, ako je to moguće i primjereno, elektroničkim putem, u oblicima koji su otvoreni, strojno čitljivi, pristupačni, pronalazivi i ponovno uporabljivi, zajedno s njihovim metapodacima. I oblik i metapodatci moraju, ako je to moguće, biti u skladu su s formalnim otvorenim standardima.</p> <p>2. Države članice potiču tijela javnog sektora i javna poduzeća da proizvode i stavljaju na raspolaganje dokumente obuhvaćene područjem primjene ove</p>	<p>Članak 12. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona:</p> <p>„Objavljivanje informacija za ponovnu uporabu Članak 28.</p> <p>(1) U svrhu poticanja i olakšavanja ponovne uporabe informacija tijela javne vlasti dužna su u elektroničkom obliku, na lako pretraživ način objaviti informacije dostupne za ponovnu uporabu, zajedno s metapodacima, u strojno čitljivom, pristupačnom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima i dostaviti tijelu nadležnom za vođenje i održavanje Portala otvorenih podataka radi objave na Portalu otvorenih podataka.</p> <p>(2) Tijela javne vlasti dužna su dinamičke podatke za ponovnu uporabu objaviti odmah nakon prikupljanja, putem sučelja za programiranje aplikacija (u daljnjem tekstu: API) i u obliku masovnog</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>Direktive u skladu s načelom „integrirane i zadane otvorenosti”.</p> <p>3. Stavak 1. ne podrazumijeva obvezu tijela javnog sektora da radi ispunjavanja zahtjevâ iz tog stavka stvore ili prilagode dokumente ili stave na raspolaganje izvatke ako bi to uključivalo nerazmjern napor koji nadilazi jednostavnu radnju.</p> <p>4. Tijela javnog sektora nisu dužna nastaviti s izradom i pohranom određene vrste dokumenata s ciljem ponovne uporabe takvih dokumenata od strane pojedine organizacije privatnog ili javnog sektora.</p> <p>5. Tijela javnog sektora dinamičke podatke stavljaju na raspolaganje za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja putem odgovarajućih API-ja i, prema potrebi, u obliku masovnog preuzimanja.</p> <p>6. Ako bi stavljanje na raspolaganje za ponovnu uporabu dinamičkih podataka odmah nakon prikupljanja, kako je navedeno u stavku 5., premašivalo financijske i tehničke kapacitete tijela javnog sektora, te bi time iziskivalo nerazmjern napor, navedeni dinamički podatci stavljaju se na raspolaganje za ponovnu uporabu u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.</p>	<p>preuzimanja.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. Ovoga članka, ako objava dinamičkih podataka za ponovnu uporabu odmah nakon prikupljanja zbog financijskih ili tehničkih ograničenja nije moguća ili bi iziskivala izniman napor, tijela javne vlasti dužna su te podatke objaviti u roku ili s privremenim tehničkim ograničenjima, u kojem se, odnosno kojima se nepotrebno ne narušava iskorištavanje njihova gospodarskog i društvenog potencijala.</p> <p>(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja.</p> <p>(5) Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.</p> <p>(6) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.</p> <p>(7) U svrhu poticanja i olakšavanja</p>		
---	---	--	--

<p>7. Stavci od 1. do 6. primjenjuju se na postojeće dokumente u posjedu javnih poduzeća koji su dostupni za ponovnu uporabu.</p> <p>8. Visokovrijedni skupovi podataka, kako su navedeni u skladu s člankom 14. stavkom 1., stavljaju se na raspolaganje za ponovnu uporabu u strojno čitljivom formatu, putem odgovarajućih API-ja i, prema potrebi, u obliku masovnog preuzimanja.</p>	<p>ponovne uporabe informacija knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na način propisan u stavku 1. ovog članka objaviti informacije na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.“.</p> <p>Članak 11. NPZ kojim je izmijenjen članak 27. (članak 27. stavci 2.,3.,4. i 5.)</p> <p>„(2) Tijelo javne vlasti omogućava dostupnost otvorenih podataka i ponovnu uporabu informacija korisnicima javnom objavom informacija pogodnih za ponovnu uporabu odnosno na temelju zahtjeva za ponovnu uporabu.</p> <p>(3) Vlada Republike Hrvatske potiče tijela javne vlasti na stvaranje i objavljivanje informacija nastalih u okviru obavljanja javnog posla, donošenjem politika i akcijskih planova kojima u skladu s načelima integrirane i zadane otvorenosti osigurava razvoj standarda otvorenih podataka, olakšavanjem uvjeta za prilagodbu, (terminskim) planiranjem rokova objave informacija pojedinih tematskih kategorija i uspostavljanjem portala otvorenih podataka i poticanjem uspostavljanja posebnih portala, kao i povezivanjem portala s portalima na razini Europske unije.</p> <p>(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka</p>		
---	--	--	--

donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost, zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.”.

(5) U svrhu ponovne uporabe tijela javne vlasti nemaju obvezu informaciju izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove informacija ako to zahtijeva nerazmjern utrošak vremena ili sredstava, niti se od tijela javne vlasti može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati informacije u svrhu ponovne uporabe.”

<p>Članak 6.</p> <p>Načela kojima se uređuje naplata pristojbi</p> <p>1. Ponovna je uporaba dokumenata besplatna.</p> <p>Međutim, može se dopustiti nadoknada graničnih troškova nastalih zbog reprodukcije, davanja na uporabu i širenja dokumenata, kao i zbog anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija.</p> <p>2. Iznimno, stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:</p> <p>(a) tijela javnog sektora od kojih se zahtijeva da ostvare prihod kako bi pokrili znatan dio troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća;</p> <p>(b) knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeje i arhive;</p> <p>(c) javna poduzeća.</p> <p>3. Države članice na internetu objavljuju popis tijela javnog sektora iz stavka 2. točke (a).</p> <p>4. U slučajevima iz stavka 2. točaka (a) i (c) ukupne pristojbe izračunavaju se u skladu s objektivnim, transparentnim i provjerljivim kriterijima. Te kriterije utvrđuju države članice.</p>	<p>Člankom 17. NPZ izmijenjen je članak 32.</p> <p>Članak 32.</p> <p>„(1) Tijelo javne vlasti ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu informacija.</p> <p>(2) Tijelo javne vlasti može korisniku naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne uporabe informacija nastale zbog reprodukcije, davanja na uporabu i dostave informacija, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, u skladu s kriterijima iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, osim u dijelu koji se odnosi na anonimizaciju osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, koji se utvrđuju uredbom Vlade Republike Hrvatske.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, slijedeća tijela javne vlasti mogu korisniku naplatiti naknadu za ponovnu uporabu informacija uz troškove iz stavka 2. ovoga članka:</p> <p>1) knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi,</p> <p>2) trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona,</p> <p>3) ostala tijela javne vlasti koja se pretežito</p>	<p>Preuzeto u potpunosti</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>Ukupan prihod od isporuke dokumenata i dopuštanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove njihova prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja i pohrane podataka, zajedno s razumnim povratom ulaganja, i, ako je to primjenjivo, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija.</p> <p>Pristojbe se izračunavaju u skladu s primjenjivim računovodstvenim načelima.</p> <p>5. Kada tijela javnog sektora zaračunavaju pristojbe u skladu sa stavkom 2. točkom (b), ukupan prihod od isporuke dokumenata i dopuštanja njihove ponovne uporabe tijekom odgovarajućeg obračunskog razdoblja ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane podataka, širenja, očuvanja i prava na otpis i, ako je to primjenjivo, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, zajedno s razumnim povratom ulaganja.</p> <p>Pristojbe se izračunavaju u skladu s računovodstvenim načelima koja se primjenjuju na dotična tijela javnog sektora.</p> <p>6. Za korisnika je besplatna ponovna uporaba sljedećeg:</p> <p>(a) podložno članku 14. stavcima 3., 4. i 5.,</p>	<p>financiraju iz vlastitih prihoda.</p> <p>(4) U slučajevima iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka tijelo javne vlasti odredit će naknadu za ponovnu uporabu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija koje utvrđuje uredbom Vlada Republike Hrvatske. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.</p> <p>(5) Ukupan godišnji prihod tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 4. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, pohrane, anonimizacije osobnih podataka, mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija i pružanja informacije, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.</p> <p>(6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno</p>		
--	---	--	--

<p>visokovrijednih skupova podataka kako su navedeni u skladu sa stavkom 1. tog članka;</p> <p>(b) istraživačkih podataka iz članka 1. stavka 1. točke (c)</p>	<p>naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.</p> <p>(7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima.</p> <p>(8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.</p> <p>(9) Povjerenik za informiranje na svojim internetskim stranicama objavljuje popis tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 3. ovoga članka, na temelju dostavljenih podataka od tijela javne vlasti.“</p> <p>Članak 33. stavci 1. i 2. (kako su izmijenjeni čl.18. NPZ)</p> <p>(1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i</p>		
--	--	--	--

	<p>visokovrijednih skupova podataka uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti.</p> <p>(2) Ukupni godišnji prihod knjižnica, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeja i arhiva ostvaren po osnovi naknade troškova temeljem stavka 1. ovoga članka ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije, širenja, očuvanja i prava na otpis, anonimizacije osobnih podataka i mjera poduzetih za zaštitu poslovno povjerljivih informacija, uključujući razuman povrat ulaganja. Tijelo javne vlasti dužno je revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjoj razini.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Transparentnost</p> <p>1. U slučaju standardnih pristojbi za ponovnu uporabu dokumenata svi primjenjivi uvjeti i stvarni iznos tih pristojbi, uključujući osnovu za izračun takvih pristojbi, prethodno se utvrđuju i objavljuju, elektroničkim putem ako je to moguće i primjereno.</p> <p>2. U slučaju pristojbi za ponovnu uporabu</p>	<p>Člankom 17. NPZ izmijenjen je čl. 32.</p> <p>Članak 32. st.6.</p> <p>(6) Tijela javne vlasti iz stavka 3. točke 2. i 3. ovoga članka dužna su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, kriterijima i načinu izračuna troškova iz stavka 4. ovoga članka te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.</p>	<p>Djelomično preuzeto (već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Članak 33. stavak 3.</p> <p>(3) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi dužni su na svojim internetskim stranicama informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona i kriterijima o načinu izračuna troškova iz stavka 1. ovoga članka te o stvarno naplaćenom</p>

<p>dokumenata, koje nisu one iz stavka 1., čimbenici koji su uzeti u obzir u izračunu tih pristojbi moraju se navesti unaprijed.</p> <p>Vlasnik dokumenata na zahtjev navodi i način na koji su te pristojbe bile izračunane u vezi s određenim zahtjevom za ponovnu uporabu.</p> <p>3. Tijela javnog sektora osiguravaju da se podnositelje zahtjeva za ponovnu uporabu dokumenata informira o dostupnim pravnim sredstvima u vezi s odlukama ili praksama koje na njih utječu.</p>	<p>Člankom 14. NPZ izmijenjen je članak 29.</p> <p>Članak 29. stavci 4. i 5.</p> <p>(4) Tijelo javne vlasti odlučit će o zahtjevu za ponovnu uporabu informacija rješenjem u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Rješenje obvezno sadrži vrstu dozvole kojom se utvrđuju uvjeti uporabe te visinu i način izračuna troškova.</p> <p>(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, tijela javne vlasti ne donose rješenje kad omogućavaju ponovnu uporabu uz standardnu otvorenu dozvolu i bez naknade.</p>		<p>iznosu troškova ponovne uporabe informacija na godišnjoj razini.</p>
<p>Članka 8.</p> <p>Standardne dozvole</p> <p>1. Ponovna uporaba dokumenata ne podliježe uvjetima, osim ako su takvi uvjeti objektivni, razmjerni, nediskriminirajući i opravdani razlozima povezanim s ciljem od javnog interesa.</p> <p>Ako ponovna uporaba podliježe uvjetima, tim se uvjetima ne smiju nepotrebno ograničavati mogućnosti ponovne uporabe i ne smiju se uporabiti radi ograničavanja tržišnog natjecanja.</p> <p>2. Države članice u kojima se upotrebljavaju dozvole osiguravaju da</p>	<p>Članak 16. NPZ kojim je izmijenjen članak 31. stavak 3. Zakona (članak 31. stavak 3.</p> <p>(3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu uključujući prekograničnu ponovnu uporabu.“</p>	<p>Djelomično preuzeto-(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Uvjeti za ponovnu uporabu informacija</p> <p>Članak 31. stavci 1., 2. 4. 5. i 6.</p> <p>(1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu.</p> <p>(2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje.</p> <p>...</p> <p>(4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne</p>

<p>standardne dozvole za ponovnu uporabu dokumenata javnog sektora, koje se mogu prilagoditi posebnim zahtjevima za dozvole, budu dostupne u digitalnom obliku i da se mogu elektronički obrađivati. Države članice potiču uporabu takvih standardnih dozvola.</p>			<p>aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike. (5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave. (6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.</p>
<p>Članka 9.</p> <p>Praktični dogovori</p> <p>1. Države članice osiguravaju praktične dogovore kojima se olakšava traženje dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu, kao što su popisi izvora glavnih dokumenata s odgovarajućim metapodacima, koji su dostupni na internetu ako je to moguće i primjereno, i u strojno čitljivom obliku, te portale koji su povezani s popisima izvora. Ako je to moguće, države članice olakšavaju međujezično traženje dokumenata, posebno omogućavanjem grupiranja metapodataka na razini Unije.</p> <p>Države članice potiču i tijela javnog sektora da osiguraju praktične dogovore kojima se olakšava očuvanje dokumenata dostupnih za ponovnu uporabu.</p>	<p>Članak 13. NPZ kojim je dodan članak 28.a.</p> <p>„Portali otvorenih podataka Članak 28.a</p> <p>(1) Putem Portala otvorenih podataka koji vodi i održava tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva osigurava se popis skupova podataka dostupnih za ponovnu uporabu zajedno s metapodacima, koji su objavljeni u skladu sa člankom 28. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih tematskih portala kojima se omogućava ponovna uporaba posebnih vrsta skupova podataka, osobito kada se radi o prioriternim, visokovrijednim skupovima podataka te o skupovima podataka knjižnica, muzeja i arhiva,</p>	<p>Preuzeto u potpunosti</p>	

<p>2. Države članice u suradnji s Komisijom nastavljaju ulagati napore kako bi se pojednostavnio pristup skupovima podataka, posebno osiguravanjem jedinstvene točke pristupa i postupnim stavljanjem na raspolaganje prikladnih skupova podataka koje posjeduju tijela javnog sektora u pogledu dokumenata na koje se primjenjuje ova Direktiva, kao i podataka koje posjeduju institucije Unije, u oblicima koji su pristupačni, lako pronalazivi i ponovo uporabljivi elektroničkim putem.</p>	<p>istraživačkih podataka kao i portala koje uspostavljaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave samostalno ili zajednički.</p> <p>(3) Tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva vodi evidenciju portala otvorenih podataka. Tijela javne vlasti dužna su izvijestiti tijelo državne uprave nadležno za razvoj digitalnog društva o uspostavi portala iz stavka 2. ovoga članka u roku od 30 dana.</p> <p>(4) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezično traženje dokumenata, posebno u svrhu omogućavanja grupiranja podataka na razini Unije.“.</p>		
<p>Članak 10.</p> <p>Istraživački podatci</p> <p>1. Države članice podupiru dostupnost istraživačkih podataka donošenjem nacionalnih politika i odgovarajućih mjera čiji je cilj omogućavanje otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima („politike otvorenog pristupa”), u skladu s načelom zadane otvorenosti i načelima FAIR. U tom se kontekstu u obzir uzimaju pitanja koja se odnose na prava intelektualnog vlasništva, zaštitu osobnih podataka i povjerljivost, sigurnosne i</p>	<p>Članak 11.NPZ kojim je dopunjen čl.27. Zakona - članak 27. stavak 4.</p> <p>„(4) Vlada Republike Hrvatske podupire dostupnost istraživačkih podataka donošenjem politike otvorenog pristupa i akcijskih planova, kako bi se osiguralo da sve istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja provode politiku otvorenog stavljanja na raspolaganje istraživačkih podataka financiranih javnim sredstvima, u skladu s načelom zadane otvorenosti i koji su pronalazivi, dostupni, interoperabilni i ponovno uporabljivi, uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na privatnost,</p>	<p>Preuzeto u potpunosti</p>	

<p>legitimne komercijalne interese, u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno”. Te su politike otvorenog pristupa usmjerene na istraživačke organizacije i organizacije koje financiraju istraživanja.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članak 1. stavak 2. točku (c), istraživački podatci mogu se ponovno upotrebljavati za komercijalne ili nekomercijalne namjene u skladu s poglavljima III. i IV. ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnima putem institucijskog ili tematskog repozitorija. U tom se kontekstu u obzir uzimaju legitimni komercijalni interesi, aktivnosti prijenosa znanja i postojeća prava intelektualnog vlasništva.</p>	<p>zaštitu osobnih podataka, povjerljivost, nacionalnu sigurnost, legitimne komercijalne interese poput poslovnih tajni te prava intelektualnog vlasništva trećih osoba u skladu s načelom „otvoreni koliko je to moguće, zatvoreni koliko je to potrebno.”.</p> <p>Članak 12.NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona- članak 28. stavak 6.</p> <p>„(5) Tijela javne vlasti dužna su istraživačke podatke financirane javnim sredstvima i već javno dostupne putem institucijskih i tematskih repozitorija objaviti za ponovnu uporabu u strojno čitljivom i otvorenom obliku u skladu s otvorenim standardima.“</p> <p>NPZ čl. 17. kojim je izmijenjen članak 32. Zakona – članak 32. stavak 8.</p> <p>„(8) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu istraživačkih podataka ako su financirani javnim sredstvima i ako su ih istraživači, istraživačke organizacije ili organizacije koje financiraju istraživanja već učinili javno dostupnim putem institucijskog ili tematskog repozitorija.“</p>		
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>NEDISKRIMINACIJA I POŠTENA TRGOVINA</p> <p>Članak 11.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Svi primjenjivi uvjeti za ponovnu uporabu dokumenata moraju biti nediskriminirajući za usporedive kategorije ponovne uporabe, uključujući prekograničnu ponovnu uporabu.</p> <p>2. Ako tijelo javnog sektora ponovno upotrebljava dokumente kao ulazne podatke za svoje komercijalne djelatnosti koje su izvan opsega njegovih javnih zadaća, na isporuku dokumenata za te djelatnosti primjenjuju se iste pristojbe i ostali uvjeti koji se primjenjuju na druge korisnike.</p>	<p>Članak 16. NPZ kojim je izmijenjen članak 31. stavak 3. Zakona (članak 31. stavak 3.</p> <p>(3) Uvjeti za ponovnu uporabu informacija ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste informacija, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu uporabu uključujući prekograničnu ponovnu uporabu.“</p>	<p>Djelomično preuzeto--(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Uvjeti za ponovnu uporabu informacija</p> <p>Članak 31. stavci 1., 2. 4. 5. i 6.</p> <p>(1) Tijelo javne vlasti korisniku daje podatke za ponovnu uporabu bez ograničenja, za slobodnu uporabu i u otvorenom formatu.</p> <p>(2) U opravdanim slučajevima tijelo javne vlasti može odrediti uvjete za ponovnu uporabu. U slučaju određivanja uvjeta za ponovnu uporabu njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne uporabe, niti se smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno natjecanje.</p> <p>...</p> <p>(4) Na tijelo javne vlasti koje ponovno koristi svoje informacije kao osnovu za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug njegovih javnih poslova primjenjuju se isti uvjeti kao za druge korisnike.</p> <p>(5) Vrste i sadržaj dozvola kojima se utvrđuju uvjeti ponovne uporabe, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama, pravilnikom uređuje ministar nadležan za poslove uprave.</p> <p>(6) Tijelo javne vlasti dužno je na svojoj internetskoj stranici objaviti dozvole kojima se određuju uvjeti ponovne uporabe ili poveznice na takve dozvole, u skladu sa standardnim otvorenim dozvolama.</p>
--	---	---	--

<p>Članka 12.</p> <p>Isključivi dogovori</p> <p>1. Ponovna uporaba dokumenata otvorena je za sve potencijalne sudionike na tržištu, čak i kada jedan ili više sudionika na tržištu već upotrebljava proizvode s dodanom vrijednošću na temelju tih dokumenata. Ugovorima ili drugim dogovorima između tijela javnog sektora ili javnih poduzeća koja posjeduju te dokumente i trećih osoba ne smiju se dodjeljivati isključiva prava.</p> <p>2. Međutim, ako je isključivo pravo potrebno radi pružanja usluge od javnog interesa, valjanost razloga za dodjeljivanje takvog isključivog prava podliježe redovitom preispitivanju i u svakom se slučaju preispituje svake tri godine. Isključivi dogovori sklopljeni 16. srpnja 2019. ili nakon tog datuma objavljuju se na internetu barem dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetu.</p> <p>Ovaj stavak ne primjenjuje se na digitalizaciju kulturnih izvora.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., ako se isključivo pravo odnosi na digitalizaciju kulturnih izvora, razdoblje isključivosti općenito se smije biti dulje od 10 godina. Ako je to razdoblje dulje od 10 godina,</p>	<p>Članak 19. NPZ kojim su utvrđene izmjene u članku 34. Zakona</p> <p>Članak 34. stavci 3-9</p> <p>„(3) Ugovore i odluke o isključivim pravima, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najkasnije dva mjeseca prije njihova stupanja na snagu. Konačni uvjeti takvih ugovora i odluka moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.</p> <p>(4) Povjerenik vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima. Odluke ili ugovori kojima se odobrava isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija dostavljaju se Povjereniku u roku od 15 dana od dana donošenja, odnosno sklapanja ugovora.</p> <p>(5) Kada se isključivo pravo na ponovnu uporabu povjerava u svrhu digitalizacije informacija u području kulture, vrijeme na koje se sklapa ugovor u pravilu ne smije prijeći 10 godina. Ako se ugovor sklapa na vrijeme dulje od 10 godina, opravdanost razloga za dodjelu isključivog prava i produljenje vremenskog važenja ugovora Povjerenik razmatra u jedanaestoj godini te zatim svakih sedam godina.</p> <p>(6) U slučaju isključivog prava iz stavka 5.</p>	<p>Djelomično preuzeto---(već preuzeto – Zakonom i člankom iz kolone d).</p>	<p>Zakon o pravu na pristup informacijama (Nar. nov. br. 25/13 i 85/15)</p> <p>Zabrana diskriminacije i isključiva prava</p> <p>Članak 34. stavci 1 i 2.</p> <p>(1) Ponovna uporaba informacija dopuštena je i dostupna svim podnositeljima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uvjetima. Broj podnositelja zahtjeva kojima tijelo odobrava pravo na ponovnu uporabu informacija nije ograničen. Tijelo ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnositelju zahtjeva takvu ponovnu uporabu informacija koja bi spriječila ponovnu uporabu tih informacija od strane drugih korisnika.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijelo javne vlasti može odobriti isključivo pravo na ponovnu uporabu informacija ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu. Opravdanost razloga za odobrenje takvog isključivog prava podliježe redovitoj provjeri Povjerenika i provjerava se najmanje svake tri godine, osim kad se radi o digitalizaciji informacija u području kulture.</p>
--	--	--	---

<p>njegovo trajanje podliježe preispitivanju u jedanaestoj godini i, ako je to primjenjivo, svakih sedam godina nakon toga.</p> <p>Dogovori kojima se dodjeljuju isključiva prava iz prvog podstavka moraju biti transparentni i moraju se objaviti.</p> <p>U slučaju isključivog prava iz prvog podstavka za dotično tijelo javnog sektora mora se osigurati besplatan primjerak digitaliziranih kulturnih izvora kao dio tih dogovora. Taj primjerak dostupan je za ponovnu uporabu nakon isteka razdoblja isključivosti.</p> <p>4. Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, moraju se objaviti na internetu barem dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima i u svakom se slučaju preispituju svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetu.</p> <p>5. Isključivi dogovori koji su već postojali 17. srpnja 2013., koji se ne mogu smatrati iznimkama utvrđenima u stavcima 2. i 3. i</p>	<p>ovoga članka ugovorom se obvezno mora predvidjeti osiguravanje besplatnog primjerka digitaliziranih informacija iz područja kulture, a koji je dostupan za ponovnu uporabu nakon isteka vremena na koje je dodijeljeno isključivo pravo.</p> <p>„(7) Pravni ili praktični dogovori kojima se izričito ne dodjeljuje isključivo pravo, ali čiji je cilj ili za koje se može razumno očekivati da će dovesti do toga da se subjektima koji nisu treća osoba koja sudjeluje u dogovoru ograniči dostupnost dokumenata za ponovnu uporabu, tijela javne vlasti dužna su objaviti na svojim internetskim stranicama najmanje dva mjeseca prije nego što počnu proizvoditi učinke. Učinci takvih pravnih ili praktičnih dogovora o dostupnosti podataka za ponovnu uporabu podliježu redovitim preispitivanjima od strane Povjerenika i provjeravaju se svake tri godine. Konačni uvjeti takvih dogovora moraju biti transparentni i moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti.“.</p> <p>(8) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima, osim ako se odnose na digitalizaciju informacija u području kulture, moraju se objaviti na internetskim stranicama tijela javne vlasti po stupanju na snagu ovoga Zakona.</p> <p>(9) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu uporabu iz stavka 4. ovoga članka propisat će</p>		
--	---	--	--

<p>koje su sklopila tijela javnog sektora prestaju istekom ugovora a, u svakom slučaju, najkasnije 18. srpnja 2043.</p> <p>Isključivi dogovori koji postoje 16. srpnja 2019., koji se ne mogu smatrati iznimkama utvrđenima u stavcima 2. i 3. i koje su sklopila javna poduzeća prestaju istekom ugovora a, u svakom slučaju, najkasnije 17. srpnja 2049.</p>	<p>pravilnikom ministar nadležan za poslove uprave.</p> <p>NPZ članak 23. PIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Članak 23. „Ugovori i odluke o isključivim pravima koji su sklopljeni odnosno doneseni i bili na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje su sklopila odnosno donijela trgovačka društva iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, osim onih koji se odnose na digitalizaciju kulturnih izvora, prestaju važiti istekom roka određenog ugovorom odnosno odlukom, a najkasnije 17. srpnja 2049. godine.“</p>		
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>VISOKOVRIJEDNI SKUPOVI PODATAKA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka</p> <p>1. Kako bi se uspostavili uvjeti kojima se podupire ponovna uporaba visokovrijednih skupova podataka, u Prilogu I. naveden je popis tematskih kategorija takvih skupova podataka.</p> <p>2. Komisija je ovlaštena za donošenje</p>	<p>Članak 12. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona Članak 28 stavci 4 i 5 „(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja.</p> <p>(5) Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.“</p>	<p>preuzeto u potpunosti (u dijelu u kojem je primjenjivo)</p>	

<p>delegiranih akata u skladu s člankom 15. radi izmjene Priloga I. dodavanjem novih tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka s ciljem odražavanja tehnoloških i tržišnih kretanja.</p>	<p>Neprimjenjivo</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Posebni visokovrijedni skupovi podataka i dogovori za objavljivanje i ponovnu uporabu</p> <p>1. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju popisa posebnih visokovrijednih skupova podataka koji pripadaju kategorijama navedenima u Prilogu I. i koji su u posjedu tijela javnog sektora i javnih poduzeća među dokumentima na koje se primjenjuje ova Direktiva.</p> <p>Takvi visokovrijedni skupovi podataka su:</p> <p>(a) podložno stavcima 3., 4. i 5., besplatno dostupni;</p> <p>(b) u strojno čitljivom obliku;</p> <p>(c) dostupni putem API-ja; i</p> <p>(d) prema potrebi, osigurani u obliku</p>	<p>St.1.- nije primjenjivo</p> <p>Članak 12. NPZ kojim je izmijenjen članak 28. Zakona Članak 28 stavci 4. i 5. „(4) Tijela javne vlasti dužna su visokovrijedne skupove podataka objaviti za ponovnu uporabu, u strojno čitljivom obliku, putem odgovarajućih API-ja i u obliku masovnog preuzimanja.</p>	<p>Preuzeto u potpunosti – (u dijelu u kojem je primjenjivo)</p>	

<p>masovnog preuzimanja.</p> <p>U tim provedbenim aktima mogu se navesti dogovori za objavljivanja i ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka. Takvi dogovori moraju biti usklađeni s otvorenim standardnim dozvolama.</p> <p>Dogovori mogu obuhvaćati uvjete primjenjive na ponovnu uporabu, oblike podataka i metapodataka te tehničke dogovore za širenje. Ulaganja država članica u pristupe otvorenih podataka, kao što su ulaganja u razvoj i uvođenje određenih standarda, uzimaju se u obzir i uravnotežuju u odnosu na moguće koristi od uključivanja na popis.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.</p> <p>2. Utvrđivanje posebnih visokovrijednih</p>	<p>(5) Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podaci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podaci; statistički podaci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.“</p> <p>Neprimjenjivo</p> <p>Neprimjenjivo</p>		
--	---	--	--

<p>skupova podataka na temelju stavka 1. temelji se na procjeni njihova potencijala za:</p> <p>(a) stvaranje važnih društveno-gospodarskih koristi ili koristi za okoliš te inovativnih usluga;</p> <p>(b) stvaranje koristi za veliki broj korisnika, posebno MSP-ova;</p> <p>(c) pružanje pomoći u ostvarivanju prihoda; i</p> <p>(d) kombiniranje s drugim skupovima podataka.</p> <p>U svrhu utvrđivanje takvih posebnih visokovrijednih skupova podataka Komisija provodi odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, provodi procjenu učinka i osigurava komplementarnost s postojećim pravnim aktima, kao što je Direktiva 2010/40/EU, s obzirom na ponovnu uporabu dokumenata. Navedena procjena učinka uključuje analizu troškova i koristi i analizu toga bi li besplatno stavljanje na raspolaganje visokovrijednih skupova podataka od strane tijela javnog sektora od kojih se traži da ostvaraju prihod kako bi pokrili znatan dio svojih troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća dovelo do znatnog učinka na proračun takvih tijela. Kada je riječ o visokovrijednim skupovima podataka u posjedu javnih poduzeća, u procjeni učinka posebno se u obzir uzima uloga javnih poduzeća u konkurentnom gospodarskom okruženju.</p>	<p>NPZ članak 17. kojim je izmijenjen članak 32. Zakona- članak 32 stavak 7.</p> <p>„(7) Tijelo javne vlasti korisniku ne naplaćuje naknadu za ponovnu uporabu visokovrijednih skupova podataka osim za</p>		
--	--	--	--

<p>3. Iznimno od stavka 1., drugog podstavka, točke (a), provedbenim aktima iz stavka 1. utvrđuje se da se besplatna dostupnost visokovrijednih podataka ne primjenjuje na specifične visokovrijedne skupove podataka koje posjeduju javna poduzeća ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima.</p> <p>4. Zahtjev da se visokovrijedni skupovi podataka moraju stavljati na raspolaganje besplatno na temelju stavka 1. drugog podstavka točke (a) ne primjenjuje se na knjižnice, uključujući sveučilišne knjižnice, muzeje i arhive.</p> <p>5. Ako bi besplatno stavljanje na raspolaganje visokovrijednih skupova podataka od strane tijela javnog sektora od kojih se traži da ostvaruju prihod kako bi pokrili znatan dio svojih troškova povezanih s obavljanjem svojih javnih zadaća dovela do znatnog učinka na proračun uključenih tijela, države članice mogu izuzeti ta tijela od zahtjeva da stavljanje na raspolaganje tih visokovrijednih skupova podataka bude besplatno tijekom razdoblja od najviše dvije godine od stupanja na snagu relevantnog provedbenog akta koji je donesen u skladu sa stavkom 1.</p>	<p>ponovnu uporabu specifičnih visokovrijednih skupova podataka u posjedu trgovačkih društava iz članka 29. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona ako bi to dovelo do narušavanja tržišnog natjecanja na relevantnim tržištima. „</p> <p>Članak 33. stavak 1. kako je izmijenjen člankom 18. NPZ</p> <p>(1) Knjižnice, uključujući knjižnice ustanova visokog obrazovanja, muzeji i arhivi mogu korisniku naplatiti trošak ponovne uporabe informacija i visokovrijednih skupova podataka uz trošak iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne uporabe informacija. Troškovi se izračunavaju u skladu s računovodstvenim pravilima koja se primjenjuju na dotična tijela javne vlasti</p>		
--	---	--	--

<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Izvršavanje delegiranja ovlasti</p> <p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 16. srpnja 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave navedene odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.</p>	<p>Neprimjenjivo</p>		
---	----------------------	--	--

<p>4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.</p> <p>5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>6. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor za otvorene podatke i ponovnu uporabu informacija javnog sektora. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU)</p>	<p>Nerimjenjivo</p>		

br. 182/2011.			
<p>Članak 17.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. srpnja 2021. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	neprimjenjivo		

<p>Članak 18.</p> <p>Evaluacija koju provodi Komisija</p> <p>1. Najranije 17. srpnja 2025. Komisija provodi evaluaciju ove Direktive te Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o glavnim nalazima te evaluacije.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju sve potrebne informacije za izradu tog izvješća.</p> <p>2. Evaluacija se posebno odnosi na područje primjene i društveno-gospodarski učinak ove Direktive, uključujući:</p> <p>(a) opseg povećanja ponovne uporabe dokumenata javnog sektora na koje se ova Direktiva primjenjuje, posebno od strane MSP-ova;</p> <p>(b) učinak visokovrijednih skupova podataka;</p> <p>(c) učinke načela primijenjenih na naplatu pristojbi i ponovnu uporabu službenih tekstova zakonodavne i administrativne prirode;</p> <p>(d) ponovnu uporabu dokumenata u posjedu subjekata koji nisu tijela javnog sektora;</p> <p>(e) dostupnost i uporabu API-ja;</p> <p>(f) interakciju između pravila o zaštiti podataka i mogućnosti ponovne uporabe;</p> <p>(g) daljnje mogućnosti poboljšanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta te podupiranja razvoja gospodarstva i tržišta</p>	<p>Neprimjenjivo</p>		
---	----------------------	--	--

rada.			
<p>Članak 19.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2003/98/EZ, kako je izmijenjena direktivom navedenom u Prilogu II. dijelu A, stavlja se izvan snage s učinkom od 17. srpnja 2021., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo i datumâ početka primjene direktiva, koji su navedeni u Prilogu II. dijelu B.</p> <p>Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.</p>	neprimjenjivo		

<p>Članak 20.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>	<p>neprimjenjivo</p>		
<p>Članak 21.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>	<p>neprimjenjivo</p>		
<p>PRILOG I.</p> <p>Popis tematskih kategorija visokovrijednih skupova podataka kako je naveden u članku 13. stavku 1.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Geoprostorni podatci 2. Promatranje Zemlje i okoliš 3. Meteorološki podatci 4. Statistički podatci 5. Trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima 6. Mobilnost 	<p>Članak 12. NPZ-kojim je izmijenjen čl. 28. Zakona - Članak 28. stavak 5.</p> <p>(5) Tematske kategorije visokovrijednih skupova podataka su: geoprostorni podatci; promatranje Zemlje i okoliš; meteorološki podatci; statistički podatci; trgovačka društva i vlasništvo nad trgovačkim društvima; mobilnost.</p>		

<p>PRILOG II.</p> <p>Dio A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage i njezina izmjena</p> <p>(iz članka 19.)</p> <p>Direktiva 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća</p> <p><u>(SL L 345, 31.12.2003., str. 90.)</u></p> <p>Direktiva 2013/37/EU Europskog parlamenta i Vijeća</p> <p><u>(SL L 175, 27.6.2013., str. 1.)</u></p> <p>Dio B</p> <p>Rokovi za prenošenje u nacionalno pravo i datumi početka primjene</p> <p>(iz članka 19.)</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Rok za prenošenje</th> <th>Datum početka primjene</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2003/98/EZ</td> <td>1. srpnja 2005.</td> <td>1. srpnja 2005.</td> </tr> <tr> <td>2013/37/EU</td> <td>18. srpnja 2015.</td> <td>18. srpnja 2015.</td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene	2003/98/EZ	1. srpnja 2005.	1. srpnja 2005.	2013/37/EU	18. srpnja 2015.	18. srpnja 2015.			
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene										
2003/98/EZ	1. srpnja 2005.	1. srpnja 2005.										
2013/37/EU	18. srpnja 2015.	18. srpnja 2015.										

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva	Ova Direktiva
2003/98/EZ	
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1., uvodni tekst
	Članak 1. stavak 1. točke (a), (b) i (c)
Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst
Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2. točka (a)
—	Članak 1. stavak 2. točka (b)
Članak 1. stavak 2. točka (b)	Članak 1. stavak 2. točka (c)
Članak 1. stavak 2. točka (c)	Članak 1. stavak 2. točka (d)
—	Članak 1. stavak 2. točka (e)
Članak 1. stavak 2. točka (ca)	Članak 1. stavak 2. točka (f)
Članak 1. stavak 2. točka (cb)	Članak 1. stavak 2. točka (g)
Članak 1. stavak 2. točka (cc)	Članak 1. stavak 2. točka (h)
Članak 1. stavak 2. točka (d)	Članak 1. stavak 2. točka (i)
Članak 1. stavak 2. točka (e)	Članak 1. stavak 2. točka (l)
Članak 1. stavak 2. točka (f)	Članak 1. stavak 2. točka (j)
—	Članak 1. stavak 2.

<p>Članak 1. stavak 3. Članak 1. stavak 4. Članak 1. stavak 5. — Članak 2., uvodni tekst Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. — Članak 2. stavak 3. — Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavak 5. Članak 2. stavak 6. Članak 2. stavak 7. Članak 2. stavak 8. Članak 2. stavak 9. — Članak 3. Članak 4. stavak 1. Članak 4. stavak 2. Članak 4. stavak 3. Članak 4. stavak 4. — Članak 4. stavak 5. — Članak 5. stavak 1. — Članak 5. stavak 2.</p>	<p>točka (k) Članak 1. stavak 3. Članak 1. stavak 4. Članak 1. stavak 5. Članak 1. stavci 6. i 7. Članak 2., uvodni tekst Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavci 3. i 5. Članak 2. stavak 6. Članak 2. stavci 7. do 10. Članak 2. stavak 11. Članak 2. stavak 12. Članak 2. stavak 13. Članak 2. stavak 14. Članak 2. stavak 15. Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavci 16. i 17. Članak 3. Članak 4. stavak 1. Članak 4. stavak 2. Članak 4. stavak 3. Članak 4. stavak 4. Članak 4. stavak 5. Članak 4. stavak 6., uvodni tekst Članak 4. stavak 6. točke (a) i (b) Članak 5. stavak 1. Članak 5. stavak 2. Članak 5. stavak 3.</p>			
---	---	--	--	--

Članak 5. stavak 3.	Članak 5. stavak 4.			
—	Članak 5. stavci 5. do 8.			
—	Članak 6. stavak 1. prvi podstavak			
Članak 6. stavak 1.	Članak 6. stavak 1. drugi podstavak			
Članak 6. stavak 2., uvodni tekst	Članak 6. stavak 2., uvodni tekst			
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 6. stavak 2. točka (a)			
Članak 6. stavak 2. točka (b)	—			
Članak 6. stavak 2. točka (c)	Članak 6. stavak 2. točka (b)			
—	Članak 6. stavak 2. točka (c)			
—	Članak 6. stavak 3.			
Članak 6. stavak 3.	Članak 6. stavak 4.			
Članak 6. stavak 4.	Članak 6. stavak 5.			
—	Članak 6. stavak 6.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
Članak 7. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.			
Članak 7. stavak 3.	—			
Članak 7. stavak 4.	Članak 7. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 8.			
Članak 9.	Članak 9. stavak 1.			
—	Članak 9. stavak 2.			
—	Članak 10. stavci 1. i 2.			
Članak 10.	Članak 11.			
Članak 11. stavak 1.	Članak 12. stavak 1.			
Članak 11. stavak 2.	Članak 12. stavak 2.			
Članak 11. stavak 2.a	Članak 12. stavak 3.			
—	Članak 12. stavak 4.			

<p>Članak 11. stavak 3. — Članak 11. stavak 4. Članak 12. stavak 5. — Članci 13. do 16. Članak 12. Članak 17. stavak 1. — Članak 17. stavak 2. Članak 13. stavak 1. Članak 18. stavak 1. Članak 13. stavak 2. — Članak 13. stavak 3. Članak 18. stavak 2. — uvodni tekst Članak 18. stavak 2. — točke od (a) do (g) Članak 19. Članak 14. Članak 20. Članak 15. Članak 21. — Prilozi I., II. i III.</p>			
---	--	--	--